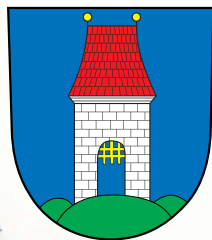

Dřevohostický zpravodaj

Tradice vodění medvěda
se v Dřevohosticích udržuje od nepaměti.

1 - 2010

***Nauč se poslouchat,
příležitost někdy klepe na dveře
velmi jemně.***

čínská moudrost

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Stanislav Skýpala, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz ; Petr Dostál, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz ; Ing. Alena Kopečková, Mgr. Hana Sedlářová, Ludmila Zehnálková, Jiří Kasperlík, Jaroslav Dopita, Jana Josieková
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	500 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, duben 2010, číslo 1/2010
Grafická úprava a tisk:	Elan spol. s r.o. Přerov
Uzávěrka příštího čísla:	30. června 2010

Vážení spoluobčané,

letošní zima i nástup jarních dnů dává lidovým pranostikám o počasí až příliš zapravdu. Při psaní tohoto úvodníku je venku zamračeno, větrno, chvílemi dopadnou na zem kapky deště, prostě aprílové počasí. Zimní měsíce byly bohaté na sníh i mráz a tak si sněhu jeho milovníci užili až, až. Vlastníci domů to rovněž pocítí ve svých peněženkách, protože výdaje za energie budou jistě vyšší než v předchozích letech. Nejinak to bude při platbách za spotřebované energie na vytápění v objektech městečka a nejen to, zvýšené náklady vznikly i za zimní údržbu chodníků a ulic.

Menší výkonnost ekonomiky vlivem dopadu hospodářské krize se projeví ve zmenšeném přílivu finančních prostředků od státních orgánů do našeho rozpočtu. I když se snažíme podávat projekty na získání finančních dotací, ne všechny jsou podpořeny a tak se stává, že naše plánované záměry budeme nuceni v průběhu roku korigovat a rozsah některých akcí zmenšit. Rada městyse velmi pozorně sleduje plnění jednotlivých kapitol schváleného rozpočtu na rok 2010 a je si vědoma, že přednostně potřebujeme zainvestovat do oprav chodníků a místních komunikací.

V letošním roce se konají volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Volby na území České republiky se konají ve dvou dnech a to v pátek 28. května a v sobotu 29. května 2010. Volební místnost bude opět v předzámčí dřevohostického zámku. První den voleb bude volební místnost otevřena od 14.00 hodin do 22.00 hodin, druhý den od 8.00 hodin do 14.00 hodin. Jak již sledujeme ve sdělovacích prostředcích, začíná boj mezi jednotlivými stranami o hlasy voličů. Je velmi pozitivní, že vznikají nové strany s novými tvářemi, které, jak uvádějí výzkumy preferencí, nejsou bez šance. Pro celkové dění v parlamentu mohou být, v případě zvolení, tyto strany jenom přínosem.

Snad celý svět překvapila smutná zpráva o letecké katastrofě, při níž zahynul polský prezident Lech Kaczyński s manželkou Marií. V letadle zemřelo celkem 96 lidí, vesměs význačných osobností. Tato smutná zpráva se dotkla i nás, protože v Polské republice, v Gmině Turawa, máme své velmi dobré přátele. Soustrastnou kondolenci jsme poslali vojtu Gminy Turawa Waldemaru Kampovi a vyjádřili v ní upřímnou soustrast a hlubokou účast v jejich velkém zármutku.

I když z výše uvedených informací může na čtenáře dýchnout určitá nostalgie, věřím, že z prvních slunečních paprsků, záplavy květů, štěbetání ptáků i bzukotu včel se naše oči rojasní a nálada se zlepší.

*Stanislav Skýpala
starosta městyse*

Sloupek místostarosty

Dlouho si zima stavěla hlavu, jaro se nehlásilo, ale už je tady. Je bezvadné, krásné, nádherné, je zelené, bílé a také modré, jako pomněnky nebo jako průzračné obzory. Každý rok touhle dobou všechny ženy prohlížíjí své šatníky, pronášejí věty jako: „nemám co na sebe“, pánové doplňují zahradní techniku a policisté, bohužel, stále ještě kontrolují zimní pneumatiky. Tak zatímco se budete přirozeně a naplno z jara radovat, sdělím vám pár suchých informací, snad přijatelnou a srozumitelnou formou.

Předně, jak je na tom obec s financemi. Loňský rok byl pro hospodaření všech obcí naplněn černými scénáři. I když závěrečný účet obce bude představen až na jednání červnového zastupitelstva městečka, můžeme už teď říci, že na uplynulý rok z hlediska financí nebudeme vzpomínat zrovna rádi. Zpomalení ekonomického růstu, vyšší nezaměstnanost, nulový nárůst mezd, to vše se promítlo do nižšího výnosu sdílených daní, které naplňují z více než 50 % příjmy našeho rozpočtu. Do konce roku 2009 jsme dostali na sdílených daních o 1.620 000 Kč méně oproti rozpočtu, který jsme na začátku roku schválili. Je to propad opravdu hluboký, kterému jsme museli přizpůsobit i rozpočtové výdaje. Příznivou zprávou je však skutečnost, že jsme pro ČSOB banku, kde máme zřízen běžný účet a od které byl v minulosti čerpán celkem vysoký úvěr, zůstali důvěryhodným partnerem. Dostali jsme svým závazkům a ještě se podařilo zrealizovat pár pěkných věcí. Pro přehlednost, v roce 2009 jsme zaplatili splátku úvěru ve výši 3.221.000 Kč včetně úroků. Když sečteme tyto dvě částky, dává nám výsledek 4.841.000 korun, které v uplynulém roce nemohly být použity na rozvoj anebo ke zkrášlení našeho městečka.

Pracovní skupina uklízela ulice městečka před Velikonocemi

Příjmovou stránku rozpočtu na rok 2010 jsme museli koncipovat podle skutečnosti roku 2009. Prioritou bude pouze financování akcí, ke kterým byla přiznána dotace, a dále pak odstraňování havarijních stavů. V rámci šetření bude přikročeno k významnému krácení provozních výdajů. Rozpočtem budou zajištěny pouze základní potřeby města, samozřejmě jsou zmrazeny platy a odměny zaměstnanců. V tisku jsem sledoval případy městských úřadů, které dokonce redukovaly počty svých zaměstnanců. V tomto ohledu však musíme rozlišovat mezi městem a malou nebo střední obcí, kde by takový krok omezil dostupnost služeb, které úřad poskytuje.

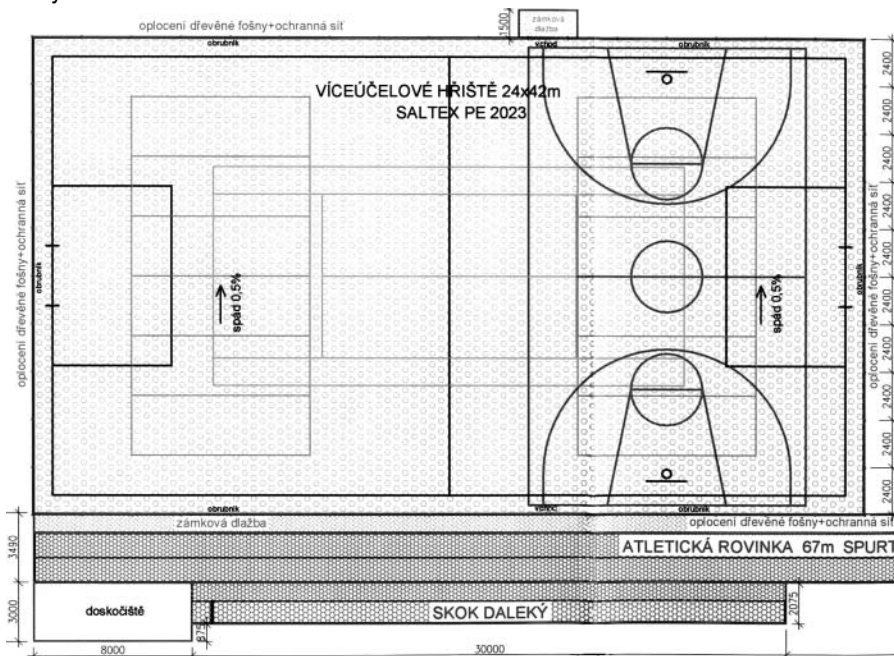
Určitou výzvou je nízká cena stavebních prací. Proto určité přistoupíme k rekonstrukci chodníku ve směru od obchodu manželů Nedělových po obytný dům pana MUDr. Kubína u křižovatky Náměstí-Novosady. Vzhledem k této akci, ale i z důvodu zajištění plynulého financování dalších výdajů obce, plánujeme použít krátkodobý kontokorentní úvěr, který nás zatíží jen nepatrně.

Nejen hustá silniční doprava, ale po letošní tuhé zimě nám řidičům přibyl další problém: musíme se na cestách neustále vyhýbat místy až 15 cm hlubokým výmolum. Na kompletní opravy není dostatek peněz, čímž budou opět nejvíce trpět silnice druhé a třetí třídy, kde se jako vždy pouze provizorně zaplátují ty nejhorší díry. Některé úseky v obci připomínají tankodrom a bez rizika jimi může projet snad jediné obrněné transportér. Ještě koncem března jsme jednali se zástupcem Správy silnic Olomouckého kraje, který nás hned v úvodu upozornil, že je zima silně finančně vyčerpala, ale nápravu přislíbil. Koncem května by se měly opravovat silniční vpustě na ulici Novosady, obloukový most u cukrovaru, most přes Bystřičku na ulici Mlýnská a na všech krajských silnicích, vedoucí přes naše městečko, se zalepí díry. Rada městečka také rozhodla o instalaci radaru měřícího rychlost vozidel na ulici Bystřická a když už píš o záležitostech dopravy, musím zmínit i prodloužení zpevněné cesty vedoucí kolem házenkářského hřiště na loukách za sokolovnou až k trafostanici u tenisových kurtů. Do podloží této místní komunikace byla rozhrnuta skládka vybouraných stavebních materiálů, kterou jsme zde povolili občanům vytvořit již téměř před rokem. Povrch vozovky pak bude proveden ze škváry a výfrezků, loni jsme je zdarma získali při opravě silnice před Dřevohosticemi, a tak finanční náklady na tuto zpevněnou cestu nebudou vysoké. Koncová točna u trafostanice pak dobře poslouží i jako parkoviště tenistům.

Jen okrajově se dotknu zimních nákladů na údržbu chodníků a místních komunikací v obci. Celková částka se pohybuje u 85.000 Kč, určitou zajímavostí je, že na chodníky bylo celkem nasypáno 12 tun jemného kameniva, které jsme zase koncem března při obecním úklidu zametali. Víím, že ne vždy jsme při těchto pracech splnili vaše očekávání, ovšem snaha byla vysoká. Jsme rádi, že jste nám s úklidem pomohli. Tak, jak jsme předpokládali, je opravdu nereálné uklidit chodníky po celé obci v čase, který by vyhovoval všem občanům. Děkujeme za vaši trpělivost a za vaši pomoc.

I nepopulární opatření musí přijímat rada městečka a jedním z nich je rozhodnutí o navýšení nájmu v obecních bytech. Od letošního března se nájemné v obecních bytech zvyšuje o 43 % mimo byty v předzámčí, jejichž cenová hladina je přece jen postavena o něco výše, než u ostatních bytů. Je to maximální zákonem přípustné navýšení nájmu pro letošní rok, ale vzhledem k tomu, že se u nás nájem od roku

Období prvního čtvrtletí je vždy i dobou, kdy se připravují projekty a žádosti o dotace. Nejinak tomu bylo letos a pokud pominu žádost o malou dotaci pro Setkání dechových hudeb, tak se rozhodně musím zastavit u dvou velkých projektů, které bychom s podporou státní dotace chtěli realizovat v nejbližší době. Na ministerstvu životního prostředí byl 1. února registrován náš projekt s názvem „Realizace úspor energií“ v ZŠ Dřevohostice. Je to akce za téměř 16,5 mil. Kč a týká se hlavně výměny oken, zateplení celé budovy a rovněž opravy podlahy v tělocvičně školy.

Druhou velkou připravovanou akcí je projekt Sportovního hřiště s umělým povrchem, rovněž v areálu ZŠ Dřevohostice. Žádost o dotaci pro tuto akci byla adresována do Regionálního operačního programu Střední Morava už v polovině února a ještě byla dublována žádostí na ministerstvo pro místní rozvoj v dubnu. Věříme, že budeme úspěšní, že se podaří větší dotaci získat a opravíme tak objekt, kam denně dochází téměř 200 žáků.

Petr Dostál

Prohlédněte si, prosím, příložený rozpočet a pokud budete mít zájem, jsem spolu s panem starostou připraven vám dát k rozpočtu městečka podrobnější vysvětlení.

Rozpočet městyse Dřevohostice na rok 2010

Výnosy

§	položka	popis	v Kč
	1111	Daň z příjmů fyz.osob ze záv.čin. a funkč.požitků	2 330 000,-
	1112	Daň z příjmů fyz.osob ze SVČ	50 000,-
	1113	Daň z příjmů fyz.osob z kapit. výnosů	190 000,-
	1121	Daň z příjmů právnických osob	2 500 000,-
	1122	Daň z příjmů právnických osob za obec	409 800,-
	1211	Daň z přidané hodnoty	4 900 000,-
	1337	Poplatek za likvidaci komunálního odpadu	575 000,-
	1341	Poplatek ze psů	24 000,-
	1343	Poplatek za užívání veřejného prostranství	15 000,-
	1347	Poplatek za provoz. výherní hrací příst.	60 000,-
	1351	Odvod výtěžku z provozu loterií	35 453,-
	1361	Správní poplatky	200 000,-
	1511	Daň z nemovitostí	1 200 000,-
	2460	Splátky půjček	53 000,-
	4112	Neinv. přijaté dotace ze SR na školství a st. spr.	2 217 900,-
	4116	Ostatní neinvest. přij. dotace ze SR (Úřad práce)	368 000,-
	4121	Neinvestiční přijaté dotace od obcí	800 000,-
	4134	Převody z rozpočtových účtů	60 000,-
	4139	Ostatní převody z vlastních fondů	60 000,-
1019	2131	Příjmy z pronájmu pozemků	368 284,-
1031	2111	Pěstební činnost (les)	1 347 500,-
2321	2132	Příjmy z pronájmu ost. nem. (ČOV)	600 000,-
3314	2111	Příjmy z činnosti knihovnické	6 000,-
3319	2111	Příjmy z kultury	230 000,-
3322	2132	Příjmy z pronájmu – zámek	70 000,-
3349	2111	Příjmy z prodeje zpravodaje	15 000,-
3399	2111	Příjmy za vítání občánků	3 000,-
3612	2132	Příjmy z pronájmu – byty	408 768,-
3612	2141	Příjmy z úroků	6 000,-
3613	2132	Nebytové hospodářství – nájem	322 796,-
3632	2111	Pohřebnictví – hřbitovní poplatek	10 000,-
3632	2132	Pronájem smuteční síně	1 500,-
3639	2133	Příjmy z pronájmu mov. věcí	10 000,-
3722	2111	Posk. služeb - TKO ÚSP	44 000,-
3722	2112	Prodej pytlů	2 000,-
3725	2324	plasty EKO-KOM	45 000,-
6310	2141	Příjmy z úroků	10 000,-
6171	2111	Poskyt. služeb	2 000,-
6171	2329	Nahodilé příjmy	20 000,-
	8113	krátkodobý úvěr	613 963,-
		Celkové příjmy v roce 2010	20 183 964,-

Výdaje

§	položka	popis	v Kč
1031		Les (+ nauč. stezka)	920 000,-
2219		Chodníky	1 000 000,-
2221		Výdaje na dopravní územní obslužnost	196 000,-
2310		Pitná voda	2 000,-
2321		Odvádění a čištění odpadních vod	10 000,-
3111		Předškolní zařízení MŠ	500 000,-
3113		Základní škola	1 900 000,-
3314		Činnosti knihovnické	94 700,-
3319		Záležitosti kultury	733 000,-
3322		Zámek	1 599 600,-
3349		Ost. záležitosti sděl. prostř.– zpravodaj	66 000,-
3399		Ost. záležitosti kultury – vítání občánků	100 000,-
3612		Bytové hospodářství	80 100,-
3613		Nebytové hospodářství	239 000,-
3631		Veřejné osvětlení	696 036,-
3632		Pohřebnictví, hřbitov	130 000,-
3635		ÚP	25 000,-
3639		Komunální služby	96 000,-
3721		Sběr a svoz nebezpečných odpadů	35 000,-
3722		Sběr a svoz odpadů	671 500,-
3745		Péče o vzhled obce a veřejnou zeleň	2 155 200,-
5512		Požární ochrana	362 000,-
6112		Zastupitelstvo obce	1 515 000,-
6171		Činnost místní správy	2 690 100,-
6310		Obecné výdaje z finančních operací	140 000,-
6320		Pojištění	130 000,-
6402		Vratka volby 2009	4 865,-
6399		Daň z př. za obec	409 800,-
6409		Ostatní činnosti j.n.	833 000,-
6330		Převody vlastním účtům a fondům	120 000,-
	8114	Kontokorent	1 014 063,-
	8124	Splátky půjček	1 716 000,-
		Celkové výdaje v roce 2010	20 183 964,-

Návrh rozpočtu byl vyvěšen na úřední desce ve dnech 10. 3.–26. 3. 2010
Rozpočet na rok 2010 byl schválen Zastupitelstvem městyse Dřevohostice
dne 25. 3. 2010.

S úctou vzpomínáme 65. výročí osvobození městečka Dřevohostice

Starobylé městečko Dřevohostice má přímé spojení s krásnými lesy Hostýnských vrchů, které byly od počátků nesvobody útočištěm četných pronásledovaných vlastenců, bojovníků za naši svobodu. I u nás v bylo dost občanů, kteří riskovali vlastní životy a ukrývali po celou válku pronásledované vlastence a uprchlíky ze zajateckých táborů. Další občané z Dřevohostic a z okolních obcí prováděli zpravodajskou činnost a dodávali do hor šatstvo, potraviny, léky i obvazový materiál.

Již v polovině srpna 1939 se utvořila odbojová skupina Sokol Dřevohostice, u jejíhož zrodu byli učitelé Leopold Einšpígl (Smiřický a Cyril Horák, dále Inocenc Nesvadba, Karel Mackovík, Václav (Zbyšek) Zamrazil, Filip Cagaš a František Skála. Později se připojili Bedřich Spáčil, starosta obce Jaroslav David, JUDr. Oldřich Diringr (Jaroš), Vladislav Mikulanka, František Nesvadba, MUDr. Jan Studnička, Ing. Václav Kotek, Hynek Zavřel, František Zlámal, Jaroslav Vičík, Alois Baďura, učitel Josef David a Václav Vaculík z Hradčan. Velitelem odbojové skupiny byl zvolen Leopold Einšpígl-Smiřický, jeho zástupcem byl Cyril Horák.

Prvním důležitým úkolem bylo uschování sokolských písemností a majetku i ukrytí zbraní, které jednotlivci vlastnili. Pak se skupina zaměřila na rozšiřování letáků a zahraničních zpráv, na vylepování plakátů a hesel odporu, později na zpravodajskou činnost, opatřování zbraní a diversního materiálu a zhotovování mapových náčrtů vojenských postavení nepřítele. Členové odbojové skupiny převáděli prchající pronásledované vlastence do blízkých hor a zajišťovali vystavování falešných dokumentů. Od roku 1943 dochází k dalšímu rozšíření spolupráce se štkpt. Bohumilem Hrazdilem – krycí jméno

Rudá armáda ujíždí přes dřevohostické náměstí směrem na Přerov

Rudá armáda postupuje před hotelem na dřevohostickém náměstí (hotel byl později zbourán)

„Kalina“ – „Brázda“ z Rychlova u Bystřice pod Hostýnem, který úzce spolupracoval s „Odbojem pražských důstojníků“ (odboj „S“ – představitelem byl letec – plukovník František Sazima – „Táborský“). Dřevohostická skupina plní již mnohé důležité zpravodajské úkoly a soustavně zásobuje odbojové pracovníky v horách. Úkoly jí předává štábt. Bohuš Hrazdil, jenž je později napojen na ilegální vojenskou skupinu „Rada tří“ a na generála Brauna-Oravského v Trojanovicích pod Radhoštěm. Je také jedním z vedoucích představitelů „Tajné vojenské a civilní organizace“ v regionu.

V bystrickém dřevařském závodě Impregna byl navázán kontakt s poručíkem Janem Markem, pozdějším velitelem „Tajné vojenské a civilní organizace“ pro Bystřicko (byl později těžce postřelen a bestiálně ukopán gestapem při zatýkání na bystrickém nádraží dne 4. 1. 1945) s napojením na silnou holešovskou organizaci, jejímiž vedoucími činiteli byli poručík Jan Rolek a jeho zástupce Miroslav Neumann.

Ve druhé polovině roku 1944 dřevohostická odbojová skupina navázala kontakt s parašutistickou skupinou „Clay“ (Antonín Bartoš, Jiří Štokman, Čestmír Šíkola), která prováděla významnou organizátorskou a zpravodajskou činnost v celé oblasti střední a východní Moravy. Dodržováním pravidel přísné konspirace naštěstí unikla dřevohostická skupina rozsáhlému zatýkání, které nešťastně postihlo 16 spolupracovníků skupiny „Clay“ na Bystřicku, kdy všichni členové byli zatčeni a umučeni v posledních dnech války v koncentračním táboře Mauthausen (zavraždění zplynováním 10. 4. 1945).

K posílení odboje došlo koncem září 1944, kdy se do našeho kraje probíla po těžkých bojích na Slovensku a na moravsko-slovenském pomezí i. československá partyzánská brigáda Jana Žižky, které velel poručík Janko Ušiak. Ten však byl po přepadení gestapem fingované schůzky těžce zraněn na obou rukou. Dne 3. 11. 1944 byl ve svém úkrytu v domku u Machandrů v Čeladné obklíčen gestapem. Volil raději smrt z vlastní zbra-

8. května 1945 na dřevohostickém náměstí – zleva npor. Leopold Enšpígl-Smířický, starosta městečka Jaroslav David, starší lejténant Černájev

ně než zajetí a kruté mučení fašistů.

Po jeho hrdinské smrti převzal velení brigády major RA Dajan Bajanovič Murzin. Se štábem brigády navázali dřevohostičtí odbojoví pracovníci, jimž velel nadporučík Leopold Enšpígl-Smířický, úzký kontakt a dodávali do hor nejen potřebný materiál, ale i důležité zprávy vojenského a strategického významu.

Pro organizování bojových akcí byla do dřevohostické odbojové organizace začleněna úderná skupina zdejších mladých odbojářů, vedená Rudolfem Mlčákem, která byla vzata do přísahy partyzány z úderné roty kapitána „Jerryho“ (Vladimíra Kraj-

číka), jež byla součástí I. československé partyzánské brigády Jana Žižky. Členy úderné skupiny byli František Ajmut, Miloš Janovský, František Májíček, František Matyáš, Inocenc Mlčák, František Odstrčilík, Alois Slezák, František Vičík a Václav Vaculík. Ve skupině byli ještě dva ruští váleční zajatci Piotr a Jakub a dva Francouzi – Marcel Eber a Francois Schaller.

S příchodem roku 1945 bylo každému jasné, že toužebně očekávaná svoboda se nezadržitelně blíží. Signalizovala to situace na západní frontě, ale hlavně postup Rudé armády, která houževnatě ničila nacistickou obranu v oblastech terénních přechodů ze Slovenska na Moravu a postupovala dále na západ. Jarní příroda přivítala májové dny líbeznou vůní rozvitych květů. Od východu stále zřetelněji zaznívalo stále se stupňující dunění dělostřelecké palby.

Náš kraj nečekal na osvobození s rukama v klíně. Dne 1. května 1945 vypuklo spontánně povstání v Přerově, které zachvátilo celé město. Bylo prvním ozbrojeným povstáním českého lidu proti nenáviděným okupantům. I když přerovští vlastenci nakonec podlehli přesile, samotná akce svůj účel splnila. Povstání vlastenců v Přerově mělo velký vliv na morálku nepřítele a ustupující německé jednotky se od té doby městu vyhýbaly, kladly postupující Rudé armádě menší odpor a umožnily tak osvoboditelským vojskům rychlejší postup. Fronta se nezadržitelně blížila. Dělostřelecká palba téměř neustávala a otřásala základy budov. Drnčení okenních tabulí bylo již stálé. Večer pak byla obloha ozářena rudou záplavou.

Dne 4. května 1945 byly Dřevohostice bombardovány. Nálet byl proveden o 19. hodině. Řídil jej velitel letky pumonosných stíhaček – poručík Ivan Natolitin, jehož letka startovala z polního letiště u Varšavy. Poručík Natolitin byl den předtím pověřen, aby prová-

děl výzvědné lety za účelem vyhledání německého generálního štábu v oblasti Holešov, Přerov, Valašské Meziříčí, Lipník a Hranice. Teprve následujícího dne obdržel fotografii plánu zhotoveného odbojáři z Dřevohostic. V plánu, který byl tajně dodán do štábu I. českosl. partyzánské brigády Jana Žižky do hostýnských hor, byly zakresleny podrobné informace o umístění fašistických jednotek a jejich štábu v našem městečku. Letecký útok měl za úkol způsobit paniku v řadách ustupující německé armády. Na Dřevohostice bylo svrženo více než padesát lehkých pum. Zasažena byla budova tehdejší obecné školy naproti kostelu sv. Havla, v níž byl umístěn štáb německé armády, vojenská telefonní ústředna a vysílačka. Budova školy byla poškozena jen částečně a velkým štěstím bylo, že nebyla zasažena protější budova kostela, kde právě probíhala májová mše za účasti velkého počtu věřících, které svým rezolutním hlasem uklidňoval pan děkan, vlastenec Otec P. Artur Pospíšil. Pumy však zasáhly i opravnu německých vozidel v místním cukrovaru a nešťastnou náhodou dopadly i na sklep suširny, kde zahynuly dvě civilní osoby, které zde hledaly úkryt před nebezpečím.

Chvatně ustupující německá vojska přeplnila silnice svými kolonami. Jejich únik před prchajícími německými tanky, kterým byla v patách Rudá armáda, měla zabezpečovat palba dělostřeleckých baterií, rozmístěných západně od sousedních vesnic Nahošovice a Turovice. Tvrdší odpor fašistů však rudoarmějci likvidovali a nezadržitelně postupovali. Sovětští dělostřelci přesnými zásahy z pozic u Křtomile, Lipové a Prusinovic postupně umlčovali německé baterie. Dřevohostickým odbojářům se podařilo tajně zaslat do osvobozeného Rychlova u Bystřice pod Hostýnem přesný plánek Dřevohostic s vyznačením protitankových překážek, kulometných i minometných hnízd i nejvýhodnějších přístupových cest k městečku.

Hodina osvobození se blížila. Obyvatelé našeho městečka vysazovali okna a odcházel do sklepních úkrytů. V ranních hodinách dne 7. května 1945 dosáhlo čelo předvoje osvoboditelské armády, která byla součástí 4. ukrajinského frontu armádního generála A. I. Jeremenka, obcí Křtomil a Lipová. Němečtí fašisté se snažili postupu Sovětské armády zabránit, ale nakonec silnému náporu bojovníků Rudé armády podlehli. Obě obce byly osvobozeny 7. května v 17.45 hodin. Velení Rudé armády rozhodlo, aby vojáci unavení po těžkých bojích, v právě osvobozených obcích přenocovali.

Ustupující německé armádě se v noci ze 7. na 8. května 1945 ještě podařilo vyhodit do povětří most u Turovic a most na Chmelíně. Podmínovaný obloukový most na hlavní trase směrem na Přerov, nedaleko dřevohostického cukrovaru, byl výbuchem pouze lehce poškozen. Díky rychlému odvážnému zásahu statečných dřevohostických občanů (jako první se u mostu objevili bratři Josef a Rostislav Glatznerové a Josef Panák, vzápětí k poškozenému mostu přiběhli Melichar Hradil, Marie Zbrožková, její sestra Anna Repatá, dále Marie a Rudolf Tihlářovi, Inocenc a Jiřina Kuželovi, Marie a Václav Kuželovi, školník obecné školy Antonín Zlatník a učitel Josef David. O něco později přispěchal na pomoc Stanislav Soják (byl na vojné ženistou), který odvážným zášahem, kdy riskoval vlastní život, přerušil kontakty, aby k dalšímu výbuchu už nemohlo dojít. Bedničky s travinou byly odstraněny a most byl zachráněn. Poškozena byla jenom část pravého mostního oblouku.

Podle svědeckých pamětníků brzy po půlnoci ze 7. na 8. května zaslechli svištivou dělostřeleckou ránu, která měla zvláštní zvuk a snad oznamovala blížící se osvobození. V časných ranních hodinách se Rudá armáda dala na další postup směrem na Dřevohostice. První rudoarmějce se na dřevohostickém náměstí objevil 8. května kolem půl třetí hodiny ránní. Osvoboditelé byli občany městečka srdečně přivítáni, v očích se zaleskly slzy radosti, lidé se objímali a přáli si štěstí v osvobozené republice. Na rozjásané dřevohos-

8. 5. 1945 – dřevohostická mládež s osvoboditeli poblíž sokolovny

tické náměstí se dostavil mladý asi pětadvacetiletý ruský důstojník, starší lejténant (nadporučík) Čerňajev, který chtěl hovořit se starostou obce. Byl srdečně přijat v bytě tehdejšího starosty a vlastence Jaroslava Davida. Představil se a podal starostovi a zde přítomným záložním důstojníkům informaci o bojové situaci. Rozhovořil o tom, že pochází z Ukrajiny a během bojů byl několikrát zraněn. Za statečnost v boji obdržel několik vyznamenání. S radostí provedl zápis do obecní kroniky. Poté předal vojenskou moc nad městečkem a okolními obcemi nadporučíku v záloze Leopoldu Einšpíglvi-Smířickému, veliteli místní odbojové skupiny. Poděkoval mu za přesné plány městečka s označením německých obranných postavení, zátarasů a kulometných hnízd a úkrytů pro pancéřové pěsti u silnice od Lipové do Dřevohostic, které mu byly včas předány v Rychlově. Díky jim neměli sovětsí vojáci téměř žádných ztrát a mohli rychle postupovat.

Pak starší lejténant Čerňajev stručně promluvil ke shromážděným dřevohostickým občanům z okna radnice. Jeho jasný a srozumitelný projev lidé přijali s velkým nadšením a s ovacemi jej provázeli, když pak nasedl na kolo a rozjel se za svou jednotkou. Ta postupovala doprovázena údernou součástí dřevohostické odbojové skupiny, které velel Ruda Mičák, směrem k Přerovu. Dřevohostičtí odbojáři měli velkou zásluhu na tom, že střelbou zabránili zásobování německé armády v bojích na trase Bystřice pod Hostýnem – Rychlov – Dřevohostice, a tak umožnili rychlý postup Rudé armády na západ. Mičákova úderná skupina postupovala po osvobození Dřevohostic jako průzkumná jednotka po boku Rudé armády přes Beňov a Prusy k Přerovu a zúčastnila se přepadu vojenského vlaku u Lověšic, kde bylo po boji zajato 104 nepřátelských vojáků.

Na klid a mír si však dřevohostičtí občané ještě museli počkat. Po několika hodinách přiběhl za nadporučíkem Leopoldem Enšpíglem-Smířickým malý chlapec, který vzrušeně sděloval, že v dřevohostickém lese zahlédl německé vojáky. Vzhledem k tomu, že chyběly zbraně a nebyli ani zkušení vojáci, obrátil se nadpor. Einšpígl-Smířický na sovět-

ského kapitána, který odpočíval na náměstí. Žádal ho o pomoc. Kapitán mu přidělil pět sovětských vojáků, k nimž se přidali odvážní mladí chlapi i starší občané s loveckými puškami, starými pistolemi, sekerami a holemi. Chlapec vedl skupinu opatrně do části lesa, kde zahlédl německé vojáky. Podle rozkazu velitele se postupovalo v rojnici, v čele se sovětskými vojáky. Objevili opravdu místo, kde se nacházel zamaskovaný bunkr. Tichem lesa zarachotily přerývané dávky se samopalů a velitel vyzval Němce v bunkru, aby se vzdali. Najednou někdo z úkrytu vystrčil umouněný cár původně bílé látky nebo kapesníku. Z bunkru vycházeli ustrašení, špinaví němečtí vojáci s rukama nad hlavou. Bylo zajato 19 německých vojáků speciálně vycvičených pro boj v tylu Rudé armády. V bunkru byly zajištěny ekrazitové nálože, roznětky, rozbušky, ruční granáty, plán městečka Dřevohostice a okolí se zakreslenými mosty a obnos 17 tisíc rublů. Peníze byly po návratu na náměstí odevzdány sovětskému kapitánovi, který převzal i německé zajatce, ale také ukořistěné zbraně – 2 strojní pušky a dva pásy nábojů. Další zajištěné nepřátelské zbraně (3 automaty, 7 vojenských pušek a 210 nábojů) byly odevzdány velitelství I. československé partyzánské brigády Jana Žižky ve Zlíně. Zbývající ukořistěné zbraně – 1 automat, 1 puška, 30 ručních granátů, třaskaviny, střelivo puškové i pistolové – byly předány organizaci Národních stráží v Dřevohosticích a později převedeny praporčíkem Poláškem československému vojenskému útvaru.

I když při osvobozování našeho městečka nebylo větších ztrát na životech, ve víru krutých válečných událostí zahynuli tito dřevohostičtí vlastenci:

Alois Horký, příslušník zahraniční armády – 24. 12. 1944, Dunkerque

V koncentračních táborech byli umučeni:

Alois Ciglin, četnický strážmistr – 4. 5. 1944, Vratislav

Emil Forýtek, řídící učitel – 1. 12. 1942, Wohlau

Mojmír Polcar, občan – 8. 1. 1943, Untermassfeld

Ondřej Saida, četnický strážmistr – 26. 3. 1945, Kassheim

Emil Tomeček, profesor – 13. 3. 1943, Osvětim

JUDr. Jan Krbeček, okresní soudce – 9. 2. 1945, Weimar

Při bombardování v Brně dne 20. 11. 1944 zahynuli:

Marie Hostašová a František Hostaša.

Při bombardování v Dřevohosticích dne 4. 5. 1945 zahynuli:

Antonín Kaděra a Marie Růžicková.

S úctou si připomínejme jejich nevyšší oběť a položme kytici květů k jejich památníku. Bez jejich obětí by nebylo naší svobody...

Poznámka:

Tak jako v padesátých letech minulého století, tak i v poslední době se množí z úst nepovolaných pomluvy a hrubé útoky proti těm, kteří v době okupace zahynuli i proti těm, kdož riskovali své životy v boji za naši svobodu. Nechť jejich činy spravedlivě posuzuje a hodnotí pouze ten, kdo pro naši svobodu vykonal víc...

*Zdeněk Smiřický,
předseda ZO Českého svazu bojovníků za svobodu, Dřevohostice,
Vlastivědná společnost Žerotín, Dřevohostice*

Autorem dokumentárních fotografií je dlouholetý obětavý ředitel dřevohostického kina a skvělý dokumentátor, dnes už bohužel nežijící, Slavomil Forýtek

Hrdina bojů u Dunkerque Jan Kleveta

(1911–1971)

dřevohostický rodák, účastník bojů za 2. světové války

Jan Kleveta

Po německé okupaci českých zemí a vzniku Protektorátu Čechy a Morava v roce 1939 mladí muži, kteří se nesmířili s okupací, emigrovali do zahraničí, aby se mohli zúčastnit boje proti Němcům. Nejprve jejich kroky směřovaly přes Polsko do Francie. Když Hitler 1. září 1939 Polsko zákeřně napadl a brzy ho porazil, byli další uprchlíci nuceni opouštět vlast přes Slovensko a Maďarsko. Tato cesta byla nebezpečná a dobrodružná. Vlastencům hrozilo zadržení a vrácení do rukou německých pohraničních orgánů. Odcházející muži byli v bezpečí teprve po překročení hranic tehdejší Jugoslávie, kde stále působil československý konzul a zajišťoval další přepravu přes Řecko, Turecko a Sýrii do Bejrútu v Libanonu, jenž byl zemí se silnou vazbou na Francii. Z Bejrútu uprchlíci odplouvali lodí do Francie, kde se podrobili odvodu. V květnu 1940 dobyli Němci Belgii i Nizozemsko a počátkem června začala bitva o Francii. Do bojů podél řeky Sommy zasáhli i vojáci 1. a 2. pěšího pluku a podíleli se na ústupových bojích

francouzské armády. V chaosu vzniklém po žádosti Francie o příměří se českoslovenští vojáci začali soustřeďovat na jihu země ve výcvikovém táboře v Agde. Odtud byli postupně evakuováni. Z přístavu Séte jako poslední vyplula 28. 6. 1940 loď Rod el Farag se 4000 čs. vojáky, které vezla do Anglie. Z nich se pak stali příslušníci 1. československé brigády. Jedním z nich byl i Jan Kleveta z Dřevohostic.

Jan Kleveta, narozený 9. února 1911, byl synem dřevohostického mlynáře Františka Klevety a jeho manželky Žofie. Po ukončení školní docházky začal pracovat v rodném mlýně. Ze zdravotních důvodů se však mlynářskému řemeslu nemohl věnovat a stal se řidičem z povolání.

Roku 1939 se rozhodl odejít do zahraničí a vstoupit do československé armády. Ještě 31. prosince byl na silvestrovské taneční zábavě, ale Nový rok 1940 již prožil na cestě přes zasněžené hory. Podle jeho vzpomínek mu dvakrát hrozilo, že bude vrácen dřív, než přijde do Jugoslávie. O jeho dalším osudu vypovídají dokumenty z Vojenského historického archivu v Bratislavě.

Po odvodu provedeném 6. března 1940 byl zařazen do čs. branné moci a vtělen k 8. rotě 2. pěšího pluku. Do Anglie přijel lodí Rod el Farag 13. července 1940. Byl příslušníkem 2. pěšího praporu 1. československé brigády. Dne 28. října téhož roku byl povýšen na svobodníka. V srpnu 1941 absolvoval kurs pásových vozidel s prospěchem velmi dobrým a 28. října byl povýšen na desátníka. Během června a července roku 1942 absolvoval kurs desátníků a opět 28. října byl povýšen na četaře.

Po bojích v severní Africe, zejména u Tobrúku, připili do Anglie příslušníci Čs. pěšího praporu 11 – Východního, který byl vytvořen z uprchlíků, jimž se před porážkou Francie nepodařilo odjet z Bejrútu. To vedlo k reorganizaci 1. čs. brigády a 1. září 1943 vznikla Československá samostatná obrněná brigáda jako moderní rychlá tanková jednotka. Druhý pěší prapor byl přejmenován na 2. tankový prapor, v jeho 3. rotě (později ve 2. rotě) byl četař Jan Kleveta řidičem tanku.

Po přecvičení na novou techniku byla brigáda připravena na přesun do Francie. Dne 30. srpna 1944 se 4.259 příslušníků brigády nalodilo i s výzbrojí na dopravní lodi a přepravilo se přes Lamanšský průliv do francouzských přístavů v Normandii.

Koncem září 1944 byli pověřeni obléháním německé pevnosti Dunkerque, kde bylo opevněno asi 12 000 fašistických vojáků se silným dělostřelectvem. Okolí města bylo zajištěno minovými poli. Pro československé vojáky se stalo obléhání pevnosti zdoluhavým a vyčerpávajícím úkolem. V jednotlivých srážkách a střetech vyřadili příslušníci brigády na tisíc nacistů

Jan Kleveta na jaře 1945

Anglický tank – uprostřed – nejníž – řidič tanku Jan Kleveta

a téměř 900 jich zajali. Vlastní ztráty od října 1944 do 9. května 1945, kdy kapituloval fanatický velitel města, činily 167 mrtvých, 461 raněných a 40 nezvěstných.

Teprve 12. května 1945 se mohla brigáda vydat na cestu do Československa a 18. května dorazila do Plzně. 2. prapor měl stanoviště v Kasejovicích mezi Plzní a Pískem, kde Jana Klevetu, 20. dubna 1945 povýšeného na rotného, navštívily jeho sestry Žofie a Vladimíra. Dne 15. srpna byl jejich bratr propuštěn z činné služby.

Během služby v československé armádě mu byla udělena čs. pamětní medaile (7. 3. 1944), čs. medaile II. stupně za záslužnou činnost (6. 7. 1944) a čs. medaile za chrabrost (22. 3. 1945). Naposledy byl Jan Kleveta vyznamenán 13. dubna 1946 čs. válečným křížem 1939.

Při příležitosti 65. výročí ukončení 2. světové války
a před blížícími se stými narozeninami Jana Klevety bude jeho památka uctěna
odhalením pamětní desky.

Odhalení pamětní desky se uskuteční v sobotu 8. května 2010

od 14 hodin na ulici Mlýnské.

Jménem příbuzenstva Jana Klevety si dovoluujeme dřevohostické občany
pozvat k účasti na pietním aktu.

Alois a Vilém Klevetovi

Kouzlo domova

Potlesk a smích – smích a častý dlouhodobý potlesk – to jsou dvě základní charakteristiky, které nejlépe vystihují reakce diváků při derniéře frašky „Kouzlo domova“ v podání našich ochotníků. Po dvou úvodních představeních v naší sokolovně a řadě zájezdových repríz se dne 20. března zdejší divadelníci s touto hrou, opět v naší sokolovně, před až nečekaně početným obcenstvem, loučili. Šlo o velmi zdařilou inscenaci hry, v níž ještě doznívá odlesk kdysi mocné koloniální Anglie, nad jejímž impériem slunce nikdy nezapadalo a kde v některých bohatých rodinách stále ještě vládnou mravy „vyšších“ vrstev společnosti. Autor hry však záměrně ukazuje, jak těžko se tato společnost vyrovnává se situací, která vznikla vypuknutím světové války, jak se mnozí nedokážou smířit s proměnami, které vypuknutí války vyvolalo. Leč i v době, kdy většina obyvatelstva trpí a musí se usklánět, objevují se takoví, jimž válka přináší bohatství a peníze, život v blahobytu a pohodlí. V našich poměrech se těmto lidem po první světové válce říkalo keřasi, po druhé pak šmelináři. Pro tyto lidi nebylo ani tehdy nic nemožné – vzdor přidělovému hospodářství a centrálnímu řízení válečné ekonomiky dokázali zajistit bez velkých potíží cokoliv, co pro ostatní občany bylo zcela nedostupné. Peníze totiž, byť by byly i špinavé, umožňují podplácení a jsou nezbytným základem pro jakoukoliv korupci.

Naši ochotníci pod vedením Jaroslava Dopity přistoupili ke studiu této hry víc než zodpovědně, zřejmě vědomi si toho, že její dobré provedení musí znamenat zaručený úspěch u diváků. Režisér, který zároveň vytvořil postavu válečného zbohatlíka Leicestera Pattona, pro nějž není nic nemožného, načrtl jednotlivým postavám jen základní charakteristiku a v detailech ponechal účinkujícím velkou míru volnosti, s níž mohli své role dotvářet. Dopitův Leicester Patton byl přesvědčivou, živoucí postavou, plnokrevný

nabob, který sám věří tomu, že za peníze si může snadno zajistit všechno, co chce, ať už jde o příděl uhlí, o nového Rolls Royce, o přednostní příděl čehokoliv nebo dokonce i o lásku, a že všechny překážky lze snadno zdolat, máme-li plnou prkenici. Vývoj hry mu dává za pravdu.

Jádro hry je nesmírně složité a obtížné pro trojici, tvořenou Viktorií (Magda Janovská), Williamem (Bohumír Skopal ml.) a Fredem (František Seidl). Nejnáročnější je role Viktorie, která ve válce „ztratí“ manžela, znovu se provdá za jeho blízkého přítele a sama, zvyklá na bezstarostný život v přepychu s početným sloužícím personálem, se nedokáže přizpůsobit nové situaci. Dvě krajní polohy této role jsou naivka, již podle vzoru Marilyn Monroe z filmu „Někdo to rád horké“, běží vše kolem a ona to jen více méně nezučastněně vnímá a za nic nemůže, zatímco ve druhé poloze aktivně zasahuje do děje a urychluje ho. Magda se rozhodla pro druhou, herecky náročnější polohu a dokázala z ní vytěžit maximum. Její dva manželé byli oba skvělí, mnohé jejich repliky, reakce či návrhy vyvolávaly salvy smíchu. Své role zvládli dokonale. Přesto by snad však hře více prospělo, kdyby oba nebyli až příliš stejní. Jeden z nich by mohl být méně rozhodný, pomalejší a trochu více zvažující, čímž by hra získala na pestrosti i na zajímavosti. Nicméně, každý výstup dvojice William – Fred znamenal vždy prvotřídní vtipnou konverzaci s pěkným diváckým zážitkem.

Paní Shuttleworthová (Alena Lapáčková) byla dokonalou dámou z vyšší londýnské společnosti, kterou válečné události zřejmě povážlivě zasáhly co do výše příjmů a majetku, všemožně se ale snaží, aby to na ní nebylo znát. Jak je u A. Lapáčkové zvykem, byla tato role zvládnuta perfektně, z každého slova a pohybu číselá jakási britská samozřejmě nadřazenost a převaha. Náročná role advokáta A. B. Rahama byla svěřena mladému, nadějnému Marku Jakubcovi. Jeho výkon byl víc než příjemným překvapením. Má zřetelnou dikci, na jevišti působí příjemně, sympaticky a jistě. Roli by snad prospělo, kdy-

by v průběhu svého výstupu několikrát opakoval nějaké gesto, typické pro advokáty, obhájce či soudce, aby se tak zřetelně zařadil do příslušné stavovské skupiny. Paní Pogsonová (Květa Skýpalová) byla jednou z nejpřesvědčivějších, živých postav. Něco sice věděla o tom, že byla válka a kvůli bombardování dokonce na čas opustila Londýn, nicméně to však šlo jaksi kolem ní, důsledky si moc neuvědomovala. Teď se sice vrací, ale „nikdy nemůže odpustit vládě, že všechna mladá děvčata, která by mohla pracovat jako pomocnice v kuchyních, poslala do muničních továren“. Její rozhorlení nad touto „nehorázností“ bylo opravdové, stejně jako odsouzení třídy bohatců, v níž si „jedna žena může dovolit mít dva manžely a chudák pracující žena ani jednoho“.

Slečna Montmorencyová (Helena Kojecá) byla celým svým projevem dokonalá. Své povolání „rušitelky rodinného štěstí“ nebrala na lehkou váhu a bez sebemenšího zaváhání a vybočení ze souvislosti bravurně odpovídala provokující zvědavé dotazy Williama. Stejnou pochvalu si zaslouží i manikérka slečna Denisa (Jana Josieková), o jejímž hezkém výkonu nelze říci nic jiného než že „není malých rolí“. Pro britskou vyšší třídu nezbytná role paní Taylorové (Zdena Kuželová) a poslíčka hotelu Ritz (Antonín Fuksa) byly podány věrohodně a nelze jim nic vytknout.

Kouzlo domova se rozhodně zařadí mezi nejzdařilejší inscenace našich ochotníků v poslední době. Výkony tohoto vyspělého souboru jsou všude přijímány spokojenými diváky s obdivem a často i s nadšením. Hře rozhodně hodně pomohla i do posledního detailu promyšlená výprava Stanislava Skýpaly a osvětlení Antonína Fuksy. Je možno uzavřít, že soubor je v současné době na vrcholu a lze si jen přát, aby nás, jakož i diváky v tom okolí, které našim ochotníkům fandí, podobně příjemně překvapil i svou další hrou. Díky za hezký zážitek!

František Bednář

...Pár slov k zamyšlení...

Je možná trochu zvláštní tradicí listovat v kalendáři a hledat s daty souvislosti k danému roku, ve kterém žijeme. Takže tu slavíme výročí toho či onoho méně, či více hrdinského skutku, činu, osoby či události. Rád bych, napříč všemi možnými daty, se také rád ponořil do historie, související s činy nedávno „spáchanými“, avšak pro městys Dřevohostice nesmírně významnými. Jistě se všichni shodneme, že Dřevohostice patří mezi místa na mapě, která si svůj genius loci vytvářela staletí. Staletí, jež dokázala z nevelké, původně trhové osady, vytvořit významnou obec, nacházející se v předhůří Hostýnských vrchů. Městys, jež zažil své pády a smutné události, stejně jako vzestupy a dobu výrazně pro jeho obyvatele prospěšnou.

Dominantou toho všeho a historickou stopou, která se nesmazatelně zapsala do dějin obce, je renesanční dřevohostický zámek. Objekt, jež je ukázkou mistrovské práce našich předků a který byl ještě donedávna nevhodně užíván jako ústav sociální péče. Po odchodu tohoto zařízení do vhodnějších prostor by byl odsouzen k pomalému zániku, nevhodné či žádné využití by objekt ohrozilo tak, jak ohrožuje řadu památek v naší zemi. Když jsem počátkem milénia procházel prázdnými zničenými prostorami zámku, jen těžko jsem si mohl představit, že z historického hlediska za nesmírně krátkou dobu několika málo let tento objekt dozná zásadní proměny.

Věřte, nebylo vždy snadné získat pro záměr obnovy této stavební mistrovské galerie mnoha slohů, zastupitele a radní a především obyvatele městyse. Víím, je zapotřebí mnoha jiných prací na obnově obce. ALE. Zámek, chloubka Dřevohostic, přinesl po vložení jistě nemalých částek na jeho obnovu, i když zanedbatelných v rámci celé stavby anebo ve srovnání s obdobnými objekty „blíže Praze“, také svoje pozitiva. Slavné i v širokém okolí jsou svatby v interiéru obnoveného slavnostního sálu. Významné jsou regionální expozice, vytvářené zdejšími nadšenci pro historii. Zanedbatelná je spolupráce s věhlasnými odborníky, jež se podílí na historické popularizaci městyse i zámku. A návštěvníky nejsou jen náhodní cestovatelé, jsou to turisté, mnohdy do Dřevohostic a na zámek a akce zde pořádané obcí se vracející. Tradice veselíc, hudebních či dalších akcí v bývalém zámeckém parku, akcí řady dobrovolníků a dobrovolných spolků, kterým veřejně smekám a vzdávám dík, to je ona potřebná injekce, která životodárně pomáhá oživit bohužel opomenuté tradice.

Je chvályhodné, že vedení městyse, ať už bývalé, ale především to stávající, pochopilo a chápe význam objektu nejen z hlediska památkového, ale především i celospolečenského, v kontextu Dřevohostic. Opravy unikátních prostor prvního patra zámku, zpřístupnění věže zámku s restaurovanou renesanční balustrádou, nákladné úpravy parku a zázemí pro návštěvníky s dětským hřištěm, vybudování unikátní expozice Hasičského muzea v předzámčí, to jsou zásadní a důležité počiny plného využití objektu. Navrhovaná příprava vybudování restaurace na zámku v bývalých prostorách zámecké kuchyně, vypracování dokumentace k obnově zámeckých parků a vyhotovení důležitých podkladů pro regeneraci objektu, regionální informační centrum a možná i ubytování hostů Dřevohostic v tomto krásném a historicky cenném objektu, to jsou zásadní a základní počiny, jež mohou objekt a městys Dřevohostice přivést k dalším významným a zároveň oblíbeným turistickým, ale i kulturním místům na mapě našeho regionu. A to vše výše uvedené jsou počiny, které sice dětskými

Zámek Dřevohostice

Hasičské muzeum v předzámčí

Návštěvní doba:

květen – září

každou neděli

začátek prohlídky v 9, 11, 13, 15 hodin

Prohlídka s průvodcem cca 60 minut, počet členů skupiny min. 5, max. 20, výstup na věž pouze s průvodcem

Vstupné:

plné: 40 Kč

snížené: 20 Kč (děti, studenti, osoby ZTP)

Rezervaci je možno zajistit na tel.: **739 084 386**

krůčky, ale přesto, posunují dál naši jistě společnou myšlenku vybudování Dřevohostic jako příjemného a žádaného místa pro život. A věřte nevěřte, budova zámku nám k tomu může hodně pomoci.

Je jaro roku 2010, období, kdy mnozí z nás bilancují, hodnotí své uplynulé činy a pracovní úspěchy či neúspěchy. Byť ne „Dřevohostičák“ ale mohu na závěr říci, že v uplynulých letech bylo pro zdar akce rehabilitace zámku a jeho okolí vykonáno kus dobré a poctivé práce a že se těším z dalších, byť mnohdy méně viditelných úspěchů, které nás společně v Dřevohosticích čekají.

PhDr. Karel Žurek, Olomouc

Hasičské muzeum v roce 2010

V závěru loňského roku nám byla zástupci městysu dána nabídka možnosti rozšíření expozice hasičského muzea v sousedních sklepních prostorách předzámčí. Na začátku letošního roku jsme jako členové MAS Partnerství Moštěnka využili možnosti v rámci čerpání dotací z programu LEADER a podali jsme projekt na rozšíření expozice hasičského muzea. Z šestnácti podaných projektů na podporu ve 3. výzvě programu LEADER bylo vybráno deset projektů pro podpoření. Projekt rozšíření hasičského muzea získal nejvyšší počet bodů a získal dotaci ve výši 234 444 Kč.

BLIŽNÍMU KU POMOCI, VLASTI KU PROSPĚCHU

V současnosti jsou práce na realizaci projektu v plném proudu. V případě hladkého průběhu technických a stavebních prací bude v letních měsících expozice doplněna a zpřístupněna veřejnosti.

Hlavním cílem provozu expozice Hasičského muzea je zatraktivnění lokality Dřevohostice pro širokou turistickou veřejnost a tím i příliv návštěvníků do zámku a okolí městečka Dřevohostice.

Setkání zástupců sborů dobrovolných hasičů okresu Přerov

V letošním roce jsme v našem městečku uvítali významnou událost, 20. března se v místní sokolovně konaly volby do orgánů Okresního sdružení Přerov. Na setkání se sešlo téměř 90 zástupců hasičských sborů okresu Přerov. Do jednotlivých orgánů sdružení byli zvoleni zkušení pracovníci a mezi nimi byla zastoupena i mladá krev, která jistě bude v práci jednotlivých orgánů přínosem. Zástupci okrsku Dřevohostice podporovali kandidáta do výkonného výboru Petra Hradila z SDH Radkova Lhota a kandidáta do republikové rady historie Martina Josieka z našeho sboru. Oba kandidáti byli zvoleni.

V přestávkách voleb proběhla návštěva Hasičského muzea, kterou přítomní velmi ocenili a někteří nabídli možné zapůjčení historické techniky do expozice.

Ze strany výboru SDH Dřevohostice patří poděkování všem členům sboru, kteří se na této akci podíleli. Je to jistě prestiž pro Sbor dobrovolných hasičů Dřevohostice na vyšší úrovni.

*Pavel Mrtvý
starosta Sboru dobrovolných hasičů
Dřevohostice*

Jak nás vedl medvěd

Třináctého února letošního roku byl krásný zimní den, kdy slunce svítilo na čerstvě napadaný sníh a příjemně chladivý vzduch toho památného rána přímo pobízel k velkým činům. Početná skupina medvěďářů přešlapovala v křupavém sněhu u naší sokolovny a v chřípí nasávala kromě vůně zrovna probuzeného dne rovněž líbezná aroma vepřových lahůdek z roztopených házenkářských kotlů.

Naši hudebníci ze „Záhorské muziky“ po předešlé noci strávené v zámeckém suterénu museli trochu déle přivykat čerstvému vzduchu našeho městečka a jaksi pomalu lezli z postýlek. Nakonec se však jejich nástroje a naše halekání směle rozeznělo ztichlým ránem a tak jsme všichni společně a statečně vyrazili do ulic městečka Dřevohostic.

Dříve než budu pokračovat v popisu dalších událostí, musím říci pouze toto: Myslím, že lze docela chápat názor několika málo obyvatel našeho rozlehlého a lidnatého městyse, a totiž ten, že prý když se vám a vaší rodině vprostřed dne odpočinku najednou do domu a jeho blízkého okolí vlomí parta hlučně povykujících maskovaných lidí a chtějí po vás navíc ještě peníze, není to prý nic hezkého, natož pak kulturního. Na tyto výtky lze snad jen namítnout, že zkrátka tradice je tradice a pro mnohé z nás medvěďářů se účast na tomto folklorním vystoupení vlastně také často stává velikou obětí.

Jinak většina lidí vypadá velmi spokojeně, když jim hulákáme u domu a pouštíme jim do předsíně to tancující chlupaté stvoření. Nosí nám ti lidé za to spousty chutných věcí a zdá se dokonce, že ty dobroty mají již s předstihem nachystané, tudíž že nás vlastně radostně očekávali. Paní domu nebo ten, kdo zrovna přijde medvěďovi do tlap, si zatančuje. Děti, pokud jsou v domě přítomny, nesměle vykukují zpoza rohu a některé pak sice trošku koktají, ovšem to je na dětských hrátkách brzy přejde.

Dětské hrátky totiž se konají v ten samý den a je milou povinností medvěda a jeho doprovodu potěšit děcka svou přítomností v sále místní sokolovny, kde si s dětmi trošku pokřepčí a rovněž si celá skupina medvěďářů trošku odpočine. Je totiž třeba mít

na paměti, že nežijeme na nějaké dědině, ale v městysi a že kulturně uspokojit tolik obyvatel, každého jednoho v jeho domácnosti, to dá zkrátka mnoho práce a není tedy nic podivného na tom, že na konci snad každé ulice a někdy i vprostřed proběhne malá změna v počtu původně přítomných účastníků souboru. Touto informací bych rád přešel případným sporům ohledně našich počtů, například obyvatel ulice Zámecké, kde se začíná, a ulice třebas Lesní, kde končíme, a kam možná nedorazí pokaždé úplně kompletní skupina medvěďářů, zato však ti, kteří tam dojdou, jsou již dostatečně zoceleni předchozí štací a co se kulturního zážitku týče tak mohou říci, že kvantitu účinkujících v posledních ulicích bohatě vynahradíme poskytovanou kvalitou předvedeného vystoupení.

Náš medvěd letos ze zdravotních důvodů sice nemohl konzumovat nalévané dobroty, tímto se dodatečně omlouváme všem těm, které v tomto ohledu zklamal, zato však báječně tancoval a rovněž se ukázalo být pro mnohé výhodou například, když se zdál snít příliš hluboký, chytit se medvěda za řetázek a nechat se bezpečně vyvést z nebezpečí.

Závěrem tohoto neseriozního psaní bych rád vzpomenul i jednu vážnější věc. Jednou do roka se spolu s medvědem dostaneme na návštěvu k občanům, kteří ze zdravotních důvodů již nemohou prostě vzít tašku a vyrazit na nákup, nebo jen tak se projít na vzduch. To, co je pro nás ostatní všednodenní obyčejnou záležitostí, je pro několik našich spoluobčanů jen nedosažitelnou vzpomínkou. Važme si toho, že jen tak jdeme a jen tak někoho potkáme a pozdravíme. A nedopusťme, aby naše nemocné navštěvovali pouze nejblíží příbuzní, pracovnice charity a jednou do roka medvěd.

Jiří Kasperlík

Dětské hrátky

Letošní dětské hrátky jsem vnímala jinak – očima rodiče. Karnevalový rej dětí v legračně malých kostýmech začal ve 14:30. Při vstupu do sokolovny většině dětí uvízl zrak na spoustě balónků různých tvarů, barev a velikostí. Pro rodiče byl připraven stánek s bohatým občerstvením, kde se mohli zahřát teplými nápoji a děti zasytit něčím malým k zakousnutí. Ze sálu sokolovny se linula hlasitá hudba a děti se bavily a soutěžily v několika disciplínách.

Po pár minutách do sálu vtrhla očekávaná „veselá skupinka“ masek, v čele s obávaným medvědem. Medvěd a jeho vodič prošli sál, u každého mrněte i dorostence se zastavili, někteří měli vystrašené výrazy, někomu i slzička strachu před sněžením medvědem ukápla.

Náš malý Šimonek lítal jako blázen, nevěděl kudy kam. Po hodinovém křepčení byl už natolik unavený, že jsme letošní dětské hrátky opustili dosti brzy. Přesto mě to nutí poznamenat jednu výtku. Jelikož jsou to dětské hrátky a každoročně se tam objeví i nějaká maminka s novorozeňátkem, přijde mi hudba přespříliš hlasitá, chvílemi až „rvala uši“.

Každopádně byly dětské hrátky super, děti i rodiče si je určitě užili. Je dobře, že se u nás stále dodržují aspoň nějaké tradice, které pro dnešní moderní děti za chvíli budou možná úplně neznámé.

Vendula Kuchťíková

Jak jsme ji pochovali

„Kostelníku, nechte klímbání a podejte truňk k pozdvihování!“ „Naladte si v zadku hlas!“ „Nestarej se furt o nás!“ Tyto a spousta jiných žertovných rýmů zazněly v plné parádě v úterý 16. února na dřevohostickém náměstí. To se místní ochotníci ujali každoroční povinnosti pochovat před svátkem masopustu jejich milovanou basu. Nechyběl při tom farář s kostelníkem a ministrantem, varhaník a jeho soubor zpěvaček (ty, kterým zpěv moc nešel, aspoň plakaly a zoufale lomily rukama). Nad marami s basou promluvil pan kaplan. Důstojný pán v dialogu s varhaníkem zahrnuli zhruba 400 přihlížejících dialogy, v nichž vtipně a odvážně zhodnotili události uplynulého roku v republice i v našem městečku. Působení basy na tomto světě před jejím nenadálým, ale plánovaným skonem, s humorem sobě vlastním zhodnotil smuteční řečník. A pak už zbyl prostor pouze na její vykropení a závěrečný pokyn faráře: „A teď už basu zvedněte a z náměstí pryč táhněte!“ Čtyři ochotníci a silní dobrovolní hasiči uchořili máry a za zvuku veselého pochodu malé dechovky Petra Mikeše odvedli celý smuteční průvod ze světel reflektorů. Nutno podotknout, že se tato kapela s nemalou bravurou zhostila úkolu zahrát na úvod smuteční pochod. Takže teď 40 dní půstu a za rok zase nanovo!

*Jaroslav Dopita,
varhaník a sbormistr*

Sokol bilancoval

Předposlední březnovou neděli se sešly na volební Valné hromadě místní Tělocvičné jednoty Sokol necelé čtyři desítky členů jednoty, aby zhodnotili období uplynulého roku, aby si zvolili nový výbor jednoty a také, aby si řekli o problémech, které je trápí. V úvodním projevu vzpomněl staronový starosta T. J. loňskou vydařenou oslavu 100. výročí založení sokolské jednoty v Dřevohosticích a připomněl dlouholeté úsilí sokolů o dosahování co nejlepších výkonů ve sportovních disciplínách i na poli kulturním a společenském. Byla vzpomenuata řada významných osobností místního sokola, které již nikdy neobléknou sokolský dres, ale plody jejich obětavé práce v jednotě přetrvaly. Starosta podal zprávu o celoroční činnosti výboru T. J. a poděkoval za dlouholetou skvělou práci sestře Marii Janovské a sestře Květuši Skýpalové, obě s prací ve vedení Sokola letos skončily. Díky patřily i sponzorům, kteří významně přispěli na provoz jednotlivých oddílů. Zmíněny byly starosti s objektem sokolovny, kterému rozhodně prospěla nedávná výměna všech oken, ale který by potřeboval razantní opravu střechy a také celého systému vytápění. Hlavní stavební akcí letošního roku však bude výměna stávajících starých parket podlahy sálu za podlahu novou, rovněž celodřevěnou, která by měla vyhovovat jak sportovním, tak i společenským akcím v sokolovně. Projekt dřevohostických sokolů byl vybrán k podpoře finanční dotací ze strany MAS-Partnerství Moštěnka, výše dotace by měla být 780.000 Kč a dalších asi sto tisíc korun musí sokolové přidat ze svého a částečně i odpracovat. Celá akce je plánována na měsíc červenec a srpen. Když vezmeme do úvahy, že nově zvolený výbor jednoty se musí postarat o dokonalé zvládnutí této sta-

vební akce a ještě dát dohromady dalších asi 250.000 Kč na provoz sokolovny, pak má o práci postaráno. O to více těší, že o práci ve výboru jednoty byl zájem a současný desetičlenný výbor byl rozšířen na čtrnáct členů. V následné diskusi byla oceněna pomoc místního sboru dobrovolných hasičů při vodění medvěda, stejně tak jako práce s mládeží paní Věry Obkráčilové, která si vede skvěle při cvičení aerobiku dětí. Pochváleni byli divadelní ochotníci za nastudování letošní zábavné komedie „Kouzlo domova“ i spolupráce starých ostřílených harcovnic s mladými organizátorkami sletu čarodějnic. Dobře si vede oddíl volejbalu a házené, dosti se očekává od nového vedení tenisového oddílu.

V současné době má sokolská jednotka sto šedesát zletilých členů, registrováni jsou tři děti, přestože se nám jich prohání v sokolovně na tři desítky. A to je moc dobře.

Práce s mládeží nebyla v minulých letech silnou stránkou sokolů, tady nám ujel vlak a musíme silně dohánět. Duch starého sokolství musí u nás pokračovat v moderní jednotě, která dá vzniknout novým sportovním aktivitám a která přitáhne další nové zájemce o sport a zdravý životní styl.

Petr Dostál

Nově zvolený výbor T. J. Sokol Dřevohostice:

starosta – Dostál Petr, místopředseda – Jakubál Karel, jednatel – Doušek Tomáš, členové výboru – Obkráčilová Věra, Bičanová Hana, Doušková Libuše, Jakubálová Růžena, Buchtová Věra, Němcová Petra, Masařová Květa, Jančík Jaroslav, Seidl Karel, Študent Karel, Zmeškal Roman.

Klub seniorů Dřevohosticka

V neděli 7. března 2010 se již potřetí setkali senioři Dřevohosticka. Společné setkání organizuje městys Dřevohostice, pozvánky osobně roznesli členové klubu seniorů.

Program zahájil starosta Dřevohostic Stanislav Skýpala, vyčerpávající informaci o dění v naší obci podal místostarosta Petr Dostál. O tom, že mezi námi jsou i lidé, kteří zneužívají našeho stáří ke svému obohacování a mohou nám i bezohledně ublížit, nás informoval pprap. Milan Fajkus z obvodního oddělení Policie v Přerově. Nabádal nás, seniory, ke zvýšené opatrnosti a nedůvěřivosti vůči lidem, které neznáme.

Program osvěžilo vystoupení dětského folklórního souboru Valášek z Bystřice pod Hostýnem a velmi pěkné vystoupení dětí MŠ v Dřevohosticích.

Zajímavou informaci o produktech v péči o zdraví nám podala Hana Grygarová. Jedná se o produkty pro prevenci a upevnění zdraví na bázi staré čínské a tibetské medicíny bez škodlivého vlivu na naše zdraví. Překvapení jsme se dočkali při ukázce diagnostiky našeho zdraví přístrojem OBERON, který nám předvedla Alena Kosmáková z Brna.

Že o své zdraví pečujeme (alespoň teoreticky) svědčí i další přednáška v našem klubu. Jana Pechová nám představila čistě přírodní produkty, především řasu Chlorellu a výtažky z mladého ječmene a s unikátním přístrojem na úpravu pitné vody nás seznámila Šárka Kociánová. Pokud máte zájem o podrobnější informace nebo o uvedené produkty, popř. si chcete nechat zkontrolovat svůj zdravotní stav, jsou vám veškeré dostupné informace k dispozici v našem klubu.

A poněvadž je jaro, měli bychom uvažovat o probuzení našeho života do plné aktivity a trochu naše tělo očistit od látek, které jsme nashromáždili v zimním období, v době zabíjaček a malého lenošení u televize. I když v dnešní době není problém s přísunem čerstvé zeleniny i v době tuhé zimy, přesto je její konzumace jistě menší než v létě. A tak přichází ke slovu jarní očistná kúra. Nemusí být nijak drastická, ale měla by být komplexní, čili očišťovat celé tělo. Optimální délka se uvádí 6 týdnů. V této době je vhodné omezit maso, hlavně červené a tučné, alkohol a sladkosti. Do stravy zařadit více olivový olej, zeleninu (vhodná je ta, co přezimovala venku, např. zimní pórek) a ovoce. Vhodné je naše ovoce a citrony, méně vhodné je cizokrajné ovoce z teplých krajín. Prospívá i zařazení výrobků na podporu střevní mikroflóry – zakysané mléčné výrobky. Velmi důležité je postupně přidávat více pohybu. Pro seniory je práce na zahrádce více než vhodná. Je zde přiměřená zátěž odměněná pocitem dobře vykonané práce a následnou radostí z bohaté sklizně, prostě člověk má pocit smysluplné činnosti.

V současné době se stále častěji hovoří o velmi dobrém vlivu všech druhů dýní na náš organismus. Nezapomeňte si nasadit cukety i dýně na zavařování a na dýňová semínka, která obsahují velmi mnoho pro nás prospěšných minerálů. Dýně s oranžovou dužinou nejsou vhodné na zavařování, ale jsou určené pro přímé vaření. Vyznačují se vysokým obsahem karotenu a je vhodné naučit se je konzumovat. Semena dýně Hokkaido nebo muškátové dýně se již dostanou zakoupit, kdo by měl zájem, máme semena oranžových dýní k dispozici v klubu.

Ještě bych se s vámi ráda podělila o jedna semínka. Když jsme se před několika lety přestěhovali do Dřevohostic, dostala jsem od paní Horákové semena žlutoluských fazolí k přímému konzumu zelených lusků. Semínka získala od pana Čecha a ty fazole jsou tak vynikající, že kdykoliv je vařím, tak děkuji paní Horákové i panu Čechovi. Jsou výborné i zavařené a poněvadž jsem podle manžela hotová Fruta, tak jich každoročně zavařuji několik desítek sklenic. Letos máme větší úrodu semen a já nemám to srdce uvařit z nich polévku, tak pokud byste měli zájem, budou i tato semínka k dispozici v klubu. Do příštího vydání zpravodaje mám pro vás připraveny dva recepty na úpravu fazolových lusků.

*Za Klub seniorů Dřevohosticka vás srdečně zdraví
MVDr. Marie Foukalová, CSc.*

PAVLA KUBÁLKOVÁ

4. 4.

Jarní recepty pro zdraví

Po dlouhém čekání jsme se konečně dočkali jara. První jarní bylinky jsou plné minerálních látek a vitamínů, které nám teď všem chybí. Vyzkoušejme tedy s nimi pár tradičních i netradičních receptů.

* Zelená polévka z jarních bylinek zasmažená

Potřebujeme po hrsti kopřiv, šťovíku, polníčku, bršlice, jitrocelového listí, hrst sedmikráskových listů a květů, lžici popence, pažitky, libečku, kousek másla, hladkou mouku, sůl, 1–2 vejce.

Oprané bylinky jemně usekáme. Uděláme světlou jíšku z másla, přidáme bylinky a trochu je v jíšce osmažíme. Zalijeme vodou, osolíme a krátce povaříme. Nakonec polévku zahustíme rozšlehanými vejci.

* Zelená polévka z jarních bylinek s ovesnými vločkami

Nejprve povaříme ovesné vločky, potom přidáme vyprané a posekané zelené bylinky a strouhanou mrkev, lžičku másla, osolíme a necháme povařit. Okořeníme podle chuti a před podáváním doplníme kysanou smetanou.

* Jarní nádivka

Potřebujeme 500 g libového vepřového masa, 250 g uzeného masa (nejlépe bůček), 5 vajec, 1 veku, 1/4 l mléka, zelenou petrželku, nasekané kopřivy a další jarní bylinky, sůl, pepř a máslo.

Veku pokrájíme na kostičky a zalijeme mlékem s rozšlehanými žloutky. Vepřové maso uvaříme, zvlášť uvaříme i uzené a po vychladnutí je nakrájíme nadrobno. Bylinky nasekáme, kopřivy před přípravou spaříme horkou vodou.

Namočenou veku, maso i bylinky smícháme, osolíme a opepříme. Bílky ušleháme na tuhý sníh a vmícháme do směsi. Pekáč vymažeme máslem, nádivku do něho rozložíme a urovnáme, povrch pokapeme máslem a upečeme dozlatova. Podáváme teplé i studené s jarním salátem.

* Salát z jarních bylin I.

Na zahradě nasbíráme lístky bršlice, pampelišky, lístky i květy sedmikrásky, pokud máme, tak i polníček, vše opereme, natrháme na kousky, přidáme kysanou smetanu a strouhaný křen, osolíme dle chuti a promícháme.

* Salát z jarních bylin II.

Směs zelených bylinek zalijeme obvyklou zálivkou z vody, octa, soli, cukru a oleje.

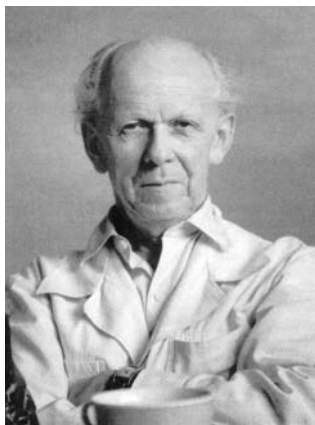
Jarními bylinkami můžeme obohatit mnoho jídel – drobně pokrájené přidáme do polévek, na chleba s máslem, do pomazánek, do salátů, do sekané, do míchaných vajíčků, do rizota, do omáček k těstovinám... Květy sedmikrásek nebo fialek ozdobíme pudink, krupicovou kaší, koláč s polevou.

Využijme jarní cennou nabídku přírody, vždyť na zahradě máme celou lékárnu.

AK

Slavný krajan – architekt

Bohuslav Fuchs

Mezi slavné postavy našeho kraje patří i všehovický rodák, jehož práce byla oceněna již za jeho života a stopy jeho díla jsou i v Dřevohosticích.

Dne 24. března 1895 se ve Všehovicích narodil akademický architekt, urbanista, designér, vysokoškolský profesor, doktor technických věd, národní umělec a jeden z nejvýznamnějších představitelů československého funkcionalismu a tzv. organické architektury Bohuslav Fuchs. Po ukončení školní docházky v Dřevohosticích se učil zedníkem a později studoval na brněnské průmyslovce. Na studium si vydělával řemeslem a také malbou krajín, což mu dalo spoustu znalostí pro jeho celoživotní tvůrčí praxi. Po studiu na architektonické škole Jana Kotěry při Akademii výtvarných umění v Praze si ho ponechal Jan Kotěra v zaměstnání

dva roky ve svém soukromém ateliéru.

Od roku 1923 pracoval na Stavebním úřadu města Brna. V roce 1925 převzal vedení oddělení na Stavebním úřadě a tehdy vznikala jeho nejlepší díla a mezi nimi také mistrovské dílo světové architektury Hotel Avion. Jeho urbanistické projekty regulace města Brna a odsun osobního nádraží ze středu města jsou dodnes užívané. Také vznikaly projekty v Luhačovicích (regulační plán města a soubor penzionů), Starém Smokovci (pen-

Sokolovna

ziony), Trenčianských Teplicích (koupaliště Zelená žaba), Jihlavě (regulační plán města).

Již od svých studijních let nezapomínal na rodný kraj. Pomníky na hřbitovech obcí bystřického okresu, márnice a zeď hřbitova ve Všechnovicích, technicky moderní budovy továren, bytových celků, tělocvičen, administrativní budovy firem (např. Loany Bystřice p. Host.), hotel Vlčina ve Frenštátu pod Radhoštěm, filiálka Moravské banky v Holešově atd.

Nezapomínal ani na Dřevohostice. **Sokolovna** (1921), **Orlovna** (1922) a především stavba nejmodernějšího tehdy **cukrovaru** – jeden velký sál s nejúčelnější uložením veškerých strojů, prosvětlením, moderními stroji, umožňujícími výkony, přesahující kapacitu okolních cukrovarů.

V dalších letech přednášel Fuchs na Uměleckoprůmyslové škole ve Zlíně a na Vysoké škole technické v Brně, kde získal v roce 1947 profesuru. V letech 1955 až 1958 zastával funkci děkana Fakulty architektury a pozemního stavitelství, tehdy již od r. 1956 součástí Vysokého učení technického v Brně. Když musel pod politickým tlakem universitu opustit, obrátil se k problematice památkové péče. Fuchsovo dílo se uzavřelo úmrtím 18. září 1972.

Antonín Lukáš

Orlovna

Cyril a Metoděj, Rostislav a vlajka Moravy

Píše se rok 2010. Na Moravě probíhá občanská iniciativa za vyvěšování tradiční žluto-červené vlajky Moravy při příležitosti svátku svatých Cyrila a Metoděje. Tento akt má připomenout lidem na Moravě, že velké dějinné události jsou spjaty i s územím, na kterém žijí. A mimo to i přispět k zachování kultury a tradic Moravy.

Pro vysvětlení několik důležitých dat a řádků z historie:

V roce 846 ustanovil východofranský král Ludvík Němec Rostislava vévodou moravských Slovanů. Rostislav se však dokázal během krátké doby zbavit nadvlády východofranské říše, v několika vojenských střetnutích porazil franská vojska a v mocenské rovině prosadil svou faktickou nezávislost.

Církevně však jeho země byla i nadále podřízena pasovskému biskupovi. Aby nezávislost moravského knížete byla úplná, aby se jeho země stala skutečně samostatnou i v této oblasti, potřeboval, aby v ní byla zřízena vlastní církevní organizace, aby na Moravě byla vytvořena diecéze s vlastním biskupem v čele, nezávislým na bavorském episkopátu. To bylo nezbytným předpokladem jeho mezinárodního uznání, jen tak mohl aspirovat na to, aby byl uznán za rovnocenného člena „rodiny křesťanských panovníků“. Rostislavovo jednání dokazuje i skutečnost, že nejdříve se se svou žádostí obrátil do Říma k papeži Mikuláši I., jak se dovídáme z bullu *Gloria in excelsis Deo* jeho nástupce Hadriána II. Byl ale odmítnut.

Rostislav se tehdy obrátil na císaře byzantské východořímské říše Michaela III. se žádostí o vyslání slovanských věrozvěstů. Pravoslavná misie Konstantina-Cyrila a Metoděje, jenž se stal prvním moravským arcibiskupem, byla pak dostatečně potvrzena a posvěcena papežem Hadriánem II. přímo v Římě za účasti obou bratrů a jejich učedníků v letech 867–869.

Na rozdíl od tehdejších germánských církevních poradců pozvaní učení bratři Konstantin a Metoděj velmi dobře znali z předměstí své rodné Soluně v řecké Makedonii jazyk Slovanů. A tak částečně doma v Soluni, pak v byzantském klášteře s podporou císařského dvora a zčásti nakonec zde na Moravě, v letech 862 a 863 až 867, přeložili z řečtiny, kterou byl kromě pár aramejských částí psán původními Kristovými apoštoly, celý Nový zákon do staroslověnštiny. Přeloženy byly nejen liturgické modlitby a písně, překrásné liturgie sv. Jana Zlatoústého (dodnes na Moravě užívané pravoslavnými, řeckokatolickými i římskokatolickými křesťany), ale i Písmo svaté a první civilní soudní zákoník pro Moravany a jejich slovanské sousedy. Za tímto účelem bylo vytvořeno i písmo. Zároveň se šířením víry tak byly položeny i základy slovanského písemnictví.

Konstantin v Římě přijal mnišské jméno Cyril a v roce 869 zde ve věku 42 let skonal. Jeho bratr Metoděj byl vysvěcen na arcibiskupa moravsko-panonského a vrátil se na Moravu.

Rostislavův synovec Svatopluk pak v roce 870 vydal svého strýce bavorskému panovníkovi Ludvíku II. Němci. Ten moravského krále a nezlomného knížete ducha Rostislava nejprve za prosazování slovanské liturgie a hájení suverenity Moravy v církevních i státních záležitostech uvěznil, pak nelidsky oslepil a nakonec ho nechal v německém vězení spoutaného těžkými řetězy zemřít mučednickou smrtí, pravděpodobně někdy v období let 876–878.

Hovoříme-li o vlajce Moravy, je potřeba vysvětlit, jak se k takovýmto barvám došlo. Barva žlutá se v šachování orlice a na moravské bikolorě poprvé objevila roku 1462. Moravské oddíly pomohly osvobodit římského císaře Fridricha III. u Vídně (bojoval se svým příbuzným Albrechtem).

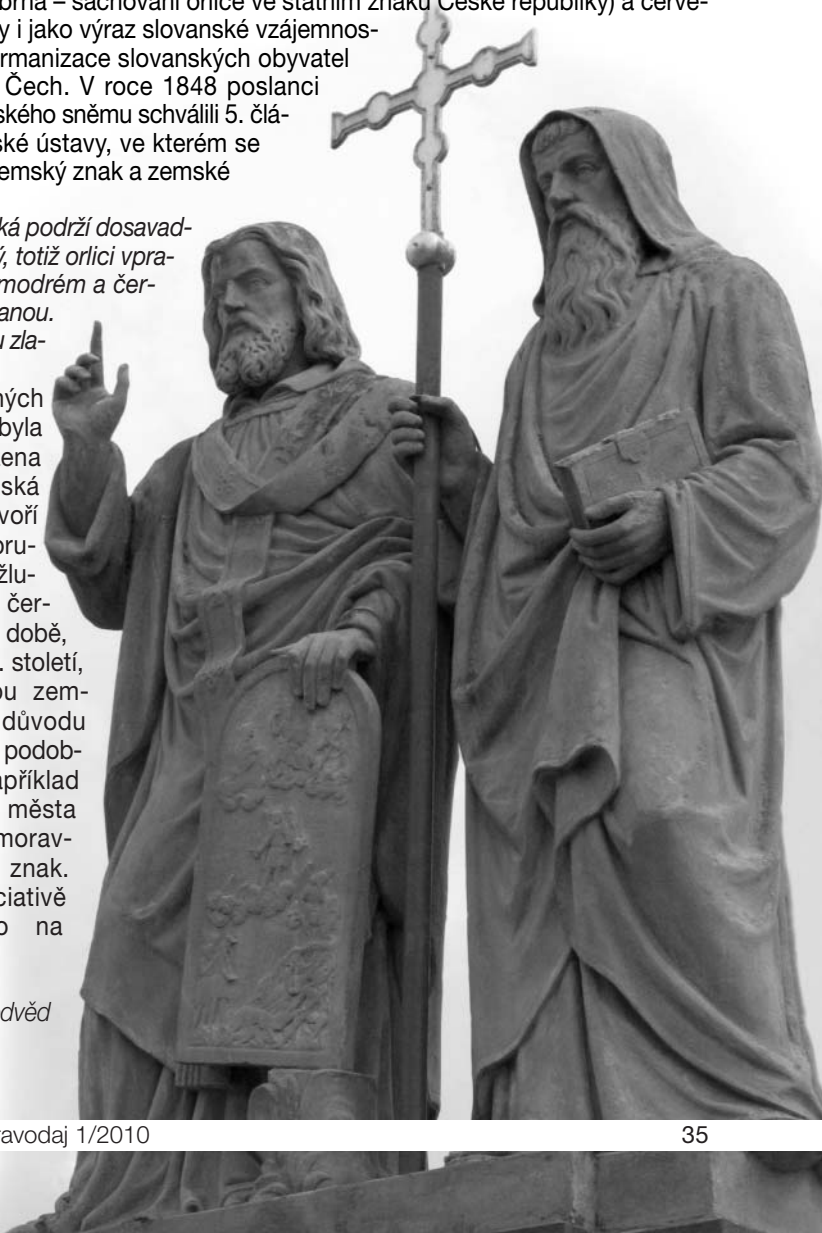
Císař za odměnu a na vlastní moravskou žádost polepšil moravský erb změnou kostkování orlice ze stříbrno-červeného na zlato-červené. Polepšení se však příliš nestačilo vžit a v následujících bouřlivých letech upadlo na několik století do zapomnění (třebaže panovníci jeho platnost opakovaně potvrzovali, první tak učinil již Matyáš Korvín roku 1479).

Barva bílá (stříbrná – šachování orlice ve státním znaku České republiky) a červená byly udržovány i jako výraz slovanské vzájemnosti v době silící germanizace slovanských obyvatel území Moravy a Čech. V roce 1848 poslanci moravského zemského sněmu schválili 5. článek nové moravské ústavy, ve kterém se přesně definuje zemský znak a zemské barvy.

„Země moravská podrží dosavadní svůj erb zemský, totiž orlici vpravo hledící, v poli modrém a červenozlatě kostkovanou. Zemské barvy jsou zlatá a červená.“

Od stanovených zemských barev byla následně odvozena moravská zemská vlajka, kterou tvoří dva vodorovné pruhy. Horní pruh je žlutý (zlatý), spodní červený. V současné době, tj. na počátku 21. století, je na moravskou zemskou vlajku z důvodu odlišení od jiných podobných vlajek (například vlajka hlavního města Prahy) přidán i moravský zemský znak. K občanské iniciativě se již připojilo na 28 měst a obcí.

Milan Medvěď

Velká poštovní loupež v Dřevohosticích

Stala se v nočních hodinách v době první republiky a byla spíš menší. Asi v polovině třicátých let minulého století si kasař vybral k návštěvě naší malou poštu na náměstí v domě č. 96. Když jsem uviděl starou fotografii, kterou nabízím i vám, hned se mi vybavilo vyprávění otce z mých dětských let.

Zloděj se dostal od louky Lázenky zahradami na dvůr pošty. Tam vylezl na půdu a ve stropě prořezal malý otvor. Tím prostrčil deštník, otevřel ho a do něho pak padaly další odřezávané kusy a nedělaly hluk. Prořezaným otvorem se zloděj spustil do místnosti a s ukradenými penězi stejnou cestou vylezl zpět. Pokladnu musel ale nejprve navrtat, páčidlem trhat ocelový plech, tedy „rozpárat kačenu“.

Jak to s penězi a zlodějem dopadlo, už nevím, ve vzpomínkách mi zůstalo zejména to použití deštníku.

V archivu muzea městečka Dřevohostic máme hodně starých fotografií a budeme je postupně zveřejňovat. Jistě mají své příběhy i pro mnohé čtenáře zpravodaje.

*Jiří Jakubál
fotografii poskytla paní Jindřiška Srovnalíková*

„Kult psa“ i u nás v Dřevohosticích?

Že Češi zbožňují psy, je všeobecně známá věc. Jsme národ psovodů a půlka národa je přesvědčena, že jejich psí miláčky musí obdivovat i ta druhá půlka – „nepejskaři“.

Jsou to krásní a roztomilí kamarádi, pomocníci a pro některé spoluobčany i smysl života. I proto jsou za psy ochotni jejich majitelé utratit ročně tisícové částky. Nemalé výdaje stojí psí krmení, vodítka, hračky a náhubky, vysoké částky vydávají majitelé psů za veterináře, psí salony, psí lázně a pokud je případ beznadějný, tak za psí pohřeb nebo třeba kremaci. Pes se stává spotřebním zbožím a výběr rasy podléhá modním trendům.

Když vám však někteří „miláčci“ bez vodítka nebo náhubku zaútočí na achilovky, je to dost nepříjemné. Neomlouvá ani odpověď ve smyslu – „však se vám nic

nestalo, on se ten můj Borek trochu vylekal a chňapnul vás vlastně v sebeobraně.“ Není také jednoduché zachovat aspoň křečovitě nadšení při pohledu tváří v tvář kamarádově bombardákoví, který na vás prská sliny z bezprostřední blízkosti. Kult psa se v poslední době tak zvrhnul, že na některé psy nesmíte křivě pohlédnout, i když vás svým chováním obtěžují.

Množství psů v obci se mnohým nelíbí i z důvodu rušení nočního klidu hlasitým štěkotem sousedova čtyřnohého spoléčníka. Obyvatelé bytovek, které jsou napěchovány psy, určitě vědí, o čem píši. Mít vičáka v paneláku je nesmysl.

Dalším problémem jsou psí exkrementy. Válí se na chodnicích, šlapeme do nich, ale názor, že když občan za psa platí poplatek (u nás je to pouhých 100 Kč), tak ať to uklidí obec, ten přece nemůže obstát. Šlapat do psích výkalů není nic příjemného. Exkrementy se musí sbírat. Pár majitelů po psech opravdu uklízí i u nás, ale převážná většina vykonanou potřebu svého psa už naučeným způsobem přehlíží. Majitel psa by měl v kapse mít připravené své pytlíky, vždyť do takového sáčku se dává zboží v každé samoobsluze.

Asi nebudeme dohledávat majitele neuklizeného psího exkrementu, lidé by se měli vychovávat a když to jde v sousedních zemích, kde se uklízí a je to bráno za normální věc, tak to časem půjde i v naší vlasti a v naší obci. Psi za to nemůžou a kdo nesbírá, brzy ztratí úctu spoluobčanů. Že se nemá venčit pes na vydlážděném náměstí, to by měl každý pejskař vědět, stejně jako to, že v obci má být pes vždy na vodítku. Nakonec, vždyť v minulém čísle zpravodaje byla zveřejněna obecně závazná vyhláška o stanovení pravidel pro pohyb psů v našem městečku. Je stručná, je výstižná a docela dobře definuje povinnosti držitele každého psa.

Prosím, znovu ji nalistujte a seznamte se s ní, najdete ji také na webových stránkách našeho městečka www.drevohostice.cz nebo vám ji půjčíme k nahlédnutí přímo u nás na úřadě.

Petr Dostál

Z naší školy

Zápis prvňáčků

Dne 19. ledna 2010 proběhl v naší škole zápis budoucích prvňáčků. Děti přivítali Mach s Šebestovou, kteří ovšem místo kouzelného sluchátka měli kouzelný spojující tunel mezi mateřskou a základní školou. Tím musely děti prolézt a symbolicky se z nich stali školáčky.

Potom děti předvedly paním učitelkám, co všechno již znají a dovedou. Za svoje výkony dostaly dárečky a sladkou odměnu.

Na chodbě děti i jejich rodiče vyzpovídala redaktorka Nového Přerovska. Potom se už mohlo 18 budoucích žáčků i s rodiči odebrat se spoustou určitě příjemných pocitů spokojeně domů.

*Marcela Kučerková, Miroslava Čechová,
učitelky 1. a 2. tř.*

I ve vodě je legrace

V pátek 8. ledna jsme se poprvé vnořili do vody přerovského bazénu, byla totiž zahájena výuka plavání. Zkušení třetáci spolu s nováčky z druhé třídy se po celé tři měsíce učili dýchat, máchat rukama ve vodě tak, aby se neutopili a aby to máchání aspoň trochu připomínalo plavecké styly kraul, prsa a znak. Podle výkonů na mokřém vysvědčení, které všichni absolventi kurzu obdrželi v pondělí 29. března, to vypadá, že dobrá věc se podařila a že všechny děti naplnily slova plavecké hymny, která burácela a v autobuse cestou tam i zpět a kterou se pochlubily i plaveckým instruktorkám – Plavání, plavání, to nám život zachrání...

Ještě nezbytné květiny jako poděkování za námahu a starost, poslední pokřik: Plavání nazdar! Zdar! a naše plavecké putování bylo u konce. Bylo to bezva a druháci už se teď těší na příští rok.

*Jaroslav Dopita,
vyučující 3. tř.*

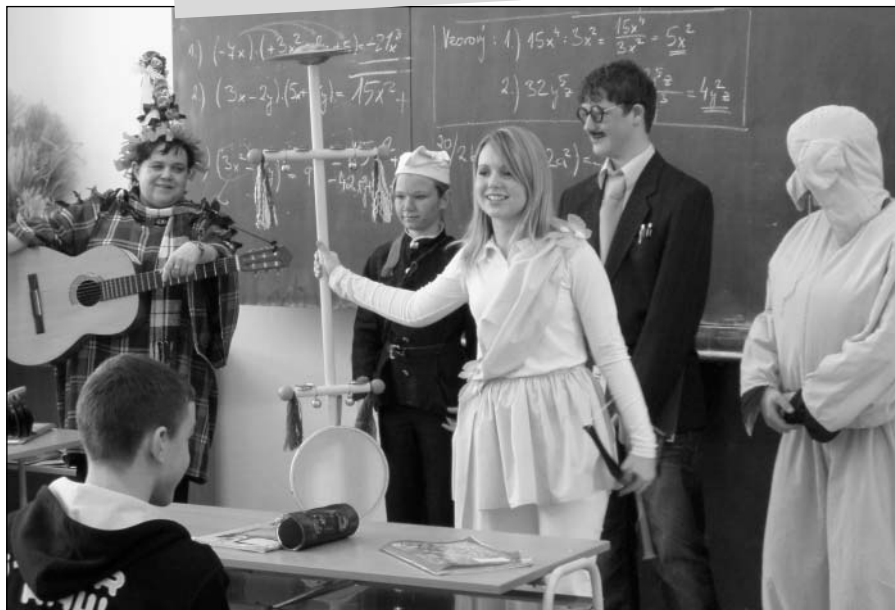
Vodění medvěda školou

proběhlo letos nadmíru úspěšně. Však jsme se na ně taky dlouho chystali, určitě odpovědněji než na písemku z matematiky. Na maskary padl kdejaký hadřík. Co na tom, že Benátčané potřebují na výrobu kostýmu metry brokátu a saténu, že se obyvatelé Ria odívají v době karnevalu do hrsti trpytivých kamínků a kytice pštrošího peří. To náš medvěd se honosil kostýmem spíchnutým ze závěsů, které paní ředitelka servala z oken v obýváku. I když jeho maska byla méně hrozivá než loni, přesto na ni některé děti ve školce pohlížely s nedůvěrou, dokud medvěd nesundal škrabošku, aby všechny přesvědčil, že je ve skutečnosti Michal. Velmi si také liboval, že se nemusí učit dlouhý text. „Brum, brum, brum,“ postačilo. Když průvod vyrazil školou, zjistili jsme, že v něm figurují i statní policisté – ujistili nás však, že nejsou za maskary, jen přicházejí domluvit besedu s žáky, a tak jsme byli rázem o dvě půvabné masky chudší.

Naši předkové by se jistě divili, jak nám jejich zvyky a tradice jdou: Medvěd Michal se neutrl, nikeho neužrhl, nepodral ani nepošmajdal v kole hospodyňám nohy. Hajné Lukáš ho pořádně přidržel na provazi, andílek Peta popřála všem kamarádství aji nejakó tu lásku, dochtorka Venda nesla zdraví, prase Rosta směle vystrkovalo zhlavec, co mělo namísto břucha, a popřálo všeckém hojnost, pan učitel Honza slébil samé jedničky a kominica Monča zahrála na nové školní vozembóch. Aji pani řidič s kytaró a v barevných hábkách si užila srandy. Fšeci si zatancovali a zabékali, pojedli, co jim kde nachystali.

Každý rok si připomenem
tajemný zvyk prastarý.
Děti piští, školou běží
masopustní maskary.

*Nataša Kučerová,
ředitelka ZŠ*

Návštěva u Policie ČR v Přerově

V pondělí 1. března nám paní učitelka řekla, že pojedeme na exkurzi do Přerova k policistům. Na druhý den jsme nastoupili před školou do autobusu a vyrazili jsme. Po příjezdu nás zavedli do místnosti a oznámili nám, co budeme celé dopoledne dělat. Povídali jsme si o jízdním kole, jeho vybavení a bezpečnosti na silnici. Potom tam přišel muž z pořádkové jednotky. Paní učitelka rozhodla, že mě může obléknout do ochranné kombinézy se štíty. Další muž, policejní technik, některým dětem udělal otisky prstů. Nakonec nám předvedli na policejním dvoře dobře vycvičené psy. V poledne, plni nových vědomostí, odjíždíme zase domů.

Adam Tellinger, IV. třída

Líčení 2010

„K umyvadlu a ten nátěr dolů!“ neslo se v minulosti školou, když se některá z žákyň zkrášlila šmkami. „Mají dnes ty mladé možnosti,“ nostalgicky vzpomínaly ty velké, „my jsme se malovaly drcenými křídami a krémem na boty.“ Nalíčit a učesat kama-rádku tak, aby výsledný efekt byl co nejpůsobivější, bylo cílem osmi soutěžících v klá-ní kosmetiček a kadeřnic – amatérek, které jsme 5. března pořádali ve školní tělo-cvičně. Aby soutěž byla regulérní, pozvali jsme skoroprofesionální porotu – naše absolventky, které studují obory kosmetička a kadeřnice, Hanu a Ivetu Jančíkovy, Ver-ču Bělánkovou a Kristýnu Hanzlovskou. Kromě spravedlivého posuzování jsme se také těšili, že nám v průběhu soutěže předvedou vlastní umění a seznámí nás s novin-kami svých oborů. Dámy porotkyně se sice nemohly shodnout, jsou-li momentálně nejmódnější pánské účesy z dlouhých či krátkých vlasů, ale svorně potvrdily, že nezá-leží ani tak na délce, ale na čistotě a úpravě účesu. A jen tak při řeči vytvořily dva půvabné ukázkové modely, vysvětlily taje kouřového líčení a vůbec předvedly, co se ve svých oborech naučily.

Ani jejich mladší kolegyně – soutěžící amatérky se nenechaly zahanbit, a tak jsme byli trochu na rozpacích, které účesy a líčení by měly získat hlavní cenu. Šikovné prs-tíky Petry Jančíkové, Andrey Kociánové, Lucky Bělánkové, Moniky Bolckové, Kláry

Rosulkové, Lenky Jelínkové, Vendy Hanákové a Denisy Bršťákové nezahálely a jejich modelky Monika Tomčíková, Lucka Vyoralová, Katka Přikrylová, Diana Slatinková, Maruška Bělánková, Dáša Zavadilová, Pavlína Albrechtová a Zdeňka Smiřická se snažily, aby své modely, vyjadřující jemnými barvami a květinovými ozdobami jarní náladu, „prodaly“ co nejlépe.

Závěrečná proménáda pak vynesla na stupeň nejvyšší vizážistku Petu Jančíkovou a modelku Moniku Tomčíkovou s něžnou kreací Jarní nevěsta. Druhé místo obsadily Lucka Bělánková a Katka Přikrylová s veselým modelem Jarní vánek a bronz si odnesly nejmladší účastnice Monika Bolcková s Dianou Slatinkovou a jejich Květinový ráj.

Možná se někomu z žáků práce zalíbila natolik, že se v budoucnu stane kosmetičkou nebo kadeřníkem, jisté ale je, že o dobrou zábavu bylo postaráno a mnozí z diváků se těší, jak se za rok i oni utkají s hřebenem a rtěnkou v ruce.

*Nataša Kučerová,
ředitelka ZŠ*

Večerní fyzika a chemie

Kdy:

25. 3. 2010 18:00 – 22:00 hodin

Kde:

Dřevohostická základní škola

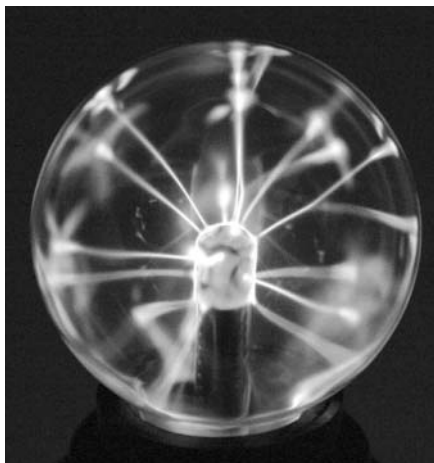
Kdo:

8. třída: Tomáš Stojan, Nikola Kolaříková, Filip Černý, Štěpán Cagášek, Kamil Kroulík, Michal Navrátil, Kateřina Přikrylová, Kateřina Navrátilová, Monika Tomčíková, Tomáš Kužel, Petra Jančíková

Hosté:

Andrea Páleníková, Martin Kužel,
Hana Sedlářová

Učitelé: Marek Foukal

Před šestou hodinou večerní jsme se začali scházet ke škole. Trochu netradiční čas... Začali jsme pokusy z oboru chemie. Mezi ně patřilo probublávání chloru a světélkování kyslíku, pokovování hřebíků mědí, rozklad roztoku soli elektrickým proudem a nakonec rušení povrchového napětí rtuti. Po chemii byla přestávka, kdy jsme se občerstvili, popovídali si a probrali, co nás dalšího čeká, a další témata. Následovaly pokusy z fyziky. Výboje, plazma a další úžasné pokusy se nám velmi líbily a nadchly nás. Nejvíce se líbila plazma koule a její fialové výboje. Velmi zaujal i pokus, při kterém jsme ohýbali proud elektronů ve vakuové trubici magnetem. Škoda, že nám únava a pozdní čas zabránily v dalších pokusech. Večerní fyzika a chemie nás bavila a doufáme, že se bude brzy opakovat.

Tomáš Kužel, 8. tř.

Velikonoční tvoření

Konečně je tu zas po dlouhé zimě jarní sluníčko, první květiny, štěbetání ptáčků a bzukot včeliček. A k tomu ještě prázdniny! No považte, kdo by Velikonoce neměl rád. A protože na všem hezkém je nejkrásnější to těšení, těšili jsme se ve škole dlouho a všechna ta příprava vyvrcholila ve středu 31. března Velikonoční dílnou. Starší žáci spolu s paními učitelkami nachystali pro ty malé různé výtvarné a rukodělné práce. A tak se stalo, že šly děti z 1. stupně domů na prázdniny ověšeny taškami s papírovými zajíčky, slepičkami, malovanými vajíčky i perníčky. Ti zručnější si odnášeli i vlastnoručně upletenou pomlázku a návod, jak vyrobit vrbovou píšťalku. Námětů jak strávit dva dny prázdnin a vyzdobit si svátečně své domovy bylo dost. Tak veselé Velikonoce a krásné jaro!

*Jana Zajícová,
zástupkyně řed. ZŠ*

1 | 2
3 | 4

1. Pletení pomlázky 2. Výroba velikonoční slepičky
3. Otloukání píšťalíčky 4. Netradiční vajíčka zdobená knoflíky 5. Zdobení perníčků 6. Velikonoční zajičci

5 | 6

Slavnostní setkání pedagogů hnutí „Na vlastních nohou – Stonožka“

U příležitosti 20. výročí vzniku Stonožky a 10. výročí spolupráce Stonožky s Armádou ČR a oslav Dne učitelů jsem byla pozvána spolu s dalšími kolegy naší republiky dne 26. 3. 2010 do Muzea Policie ČR v Praze.

Prezidentka hnutí Bela Gran Jensen poděkovala přítomným učitelům za dlouholetou práci věnovanou aktivitám v rámci Stonožky, mezi něž patří např. malování vánočních přání, zásilky hraček a pastelek do postižených míst Bosny a Afganistanu apod.

Taktéž nám poděkoval stonožkový generálmajor v záloze ing. Josef Šíba za všechny příslušníky mírových misí Armády ČR, neboť díky hmotné a finanční pomoci Stonožky byl ulehčen kontakt s místním obyvatelstvem, při tom byla zajištěna bezpečnost příslušníků misí a jejich šťastný návrat domů.

Vystihl to větou: „Nejkratší cestou do duše a srdce člověka je cesta přes duši a srdce dítěte.“ Nejprve našim vojákům nedůvěřovali a střeleli na ně, ale protože hnutí Stonožka zajistilo z výtěžků prodeje vánočních přání pro děti dárky, hračky, školní potřeby,

sanitky, potom i výstavbu škol a nemocnic, měli vojáci usnadněnou situaci a získali si důvěru tamějšího obyvatelstva.

Paní Bela Gran Jensen měla pro nás i další milé překvapení. Dne 13. května 2010 se opět setkáme na stadionu Juliska v Praze, abychom spolu se všemi přáteli Stonožky oslavili 20 let založení tohoto hnutí. Už se těším i se svými žáky.

Generálmajor Šíba a Eva Luljaková

Eva Luljaková

Výtvarné úspěchy našich žáků

Žáci naší školy se zapojili jako každoročně do mnoha výtvarných soutěží a vedli si opět skvěle.

Mezinárodní soutěž Kladenská veverka
(bylo zasláno 4350 prací)

Podle kategorií se v oboru kresba umístili:

1. místo Eva Navrátilová, 3. tř.
1. místo Julie Roubalíková, 3. tř.
1. místo Helena Janečková, 7. tř.
2. místo Adéla Zmeškalová, 5. tř.
3. místo Aneta Mizerová, 1. tř.

v oboru malba:

1. místo Kateřina Jelínková, 4. tř.

v oboru grafika:

3. místo Lucie Zdráhalová, bývalá žákyně 9. tř.

Celostátní soutěž:

Poznej kvalitu, vyhraj kvalitu

2. místo Patrik Hošák, 5. tř.

Celostátní soutěž: Ex libris

2. místo Lenka Jelínková, 7. tř.

Okresní soutěž: Tak to vidím já

2. místo Samuel Kojecký, 5. tř.

Celostátní soutěž: Ahoj z prázdnin

(bylo zasláno 3348 prací)

Podle věkových kategorií se umístili:

1. místo Jolana Logajová, 4. tř.
2. místo Vendula Mizerová, 5. tř.
2. místo Martin Lichnovský, 6. tř.

čestná uznání:

- Klára Vašinová, 2. tř.
Aneta Večeřová, 2. tř.
Lenka Nelešová, 4. tř.
Vít Michálek, 5. tř.

Celostátní soutěž: Příroda kolem nás
(bylo zasláno 1342 prací)

Podle věkových kategorií se umístili:

1. místo Aneta Mizerová, 1. tř.
1. místo Jolana Logajová, 4. tř.
2. místo Lenka Nelešová, 4. tř.
2. místo Martin Lichnovský, 6. tř.
3. místo Eliška Zavadilová, 1. tř.
3. místo Matěj Kantor, 1. tř.

čestné uznání:

- Lenka Jelínková, 7. tř.

Celostátní soutěž: Kniha a já

(bylo zasláno 3032 prací)

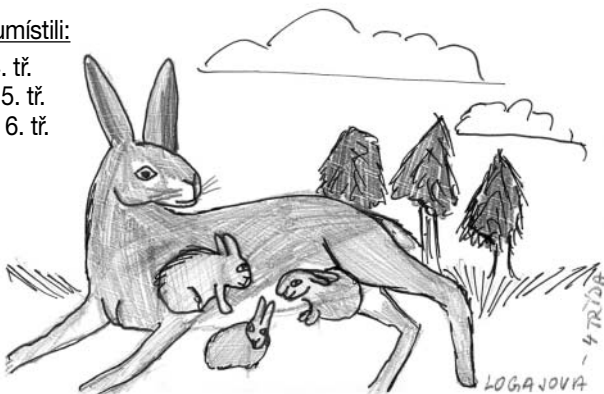
Podle věkových kategorií se umístili:

1. místo Eva Navrátilová, 3. tř.
2. místo Lenka Nelešová, 4. tř.
3. místo Klára Vašinová, 2. tř.
3. místo Jolana Logajová, 4. tř.
3. místo Vendula Mizerová, 5. tř.
3. místo Adam Tellingr, 4. tř.

čestné uznání:

- Jan Fencel, 2. tř.

Eva Luljaková

Sáňkování jsme si letos užili

Karneval ve školní družině

Příbram trošku jinak

Loňská osmá třída měla tématický výlet do Příbrami a okolí. Dovolím si vás seznámit s některými zajímavostmi, které byste mohli navštívit při vaší příležitostné cestě do tohoto kraje.

Příbram je město spjaté po několik století s rudným dolováním. Těžily se zde stříbrné, olovnaté, antimonové a uranové rudy. Za podzemní bohatství město vděčí svému rozvoji, ale také i proměnám okolní krajiny. Historii těžby a zpracování rud, historické souvislosti a památky na hornickou minulost můžete studovat na více místech naší republiky, ale v Příbrami je doposud naše největší hornické muzeum, které spravuje několik areálů historických dolů. My jsme v rámci našeho výletu navštívili tyto expozice:

Důl Drkolnov

Šachetní budova bývalého dolu z roku 1863 stojí skryta v porostu na mírném návrší za panelovými domy sídliště na okraji města. Podzemí dolu však ukrývá technickou zajímavost, která se hned tak nevidí – vodní kolo o průměru 12,4 m. Toto kolo je částí důmyslného systému využití vodní síly v podzemí dolu, kdy vodní kola sloužila jako hlavní pohonné stroje pro těžební zařízení a čerpadla. Dochované kolo z konce devatenáctého století pomocí klikového mechanismu pohánělo čerpadla. Po ukončení těžební činnosti v roce 1923 kolo pohánělo čerpadla i nadále, protože důl sloužil do roku 1961 jako vodárna pro zásobování města pitnou vodou. Do podzemí dolu se dá dostat po žebříčích, po schodech nebo sjet úpadnicí na filcovém polštářku jako po skluzavce. Úpadnice má délku 51 m a pokud je suchá, tak se máte co držet...

Ševčínský důl

V areálu nejznámějšího dolu v Březových horách (část města) má sídlo hornické muzeum. Důl byl zaražen v roce 1813 na místě středověkého dolu. V roce 1879 byla postavena nová šachetní budova z režného zdiva s množstvím dekorativních prvků a věžičkou, která tvoří dominantu celého areálu. V muzeu je možné prohlédnout několik expozic, které se týkají téměř tisícileté historie těžby, geologie a mineralogie, důlní katastrofy roku 1892, dobových řemesel a kultury. V budově strojovny je umístěn důlní kompresor z roku 1928, vyrobený Královopolskou strojírnou v Brně, dále hasičská stříkačka od firmy Směkal báňského ředitelství z roku 1885 a množství dalších technických exponátů. V šachetní budově se nachází výstava věnovaná důlní dopravě a technice těžby. Po vystoupení na ochoz věže se pak může návštěvník rozhlédnout po panoramatu města a jeho okolí. Na volném prostranství okolo cáchovny a strojovny je rozmístěno několik ukázek důlních strojů a zařízení od nejstarších žentourů až k moderním strojům z konce těžebního období.

Důl Vojtěch

Šachetní budova z roku 1870 stojí hned u silnice a nemůžete ji přehlédnout. Je vyzděna z kamenného zdiva s cihelnými doplňky. Vevnitř je umístěna expozice, věnovaná světovému prvenství v dosažené svislé hloubce 1000 m v roce 1875. Část budovy slouží jako galerie pro tématické výstavy. Co však nemůžete vynechat, je strojovna vojtěšského dolu, která obsahuje těžní parní stroj o výkonu 500 HP. Jedná se dvouválcový kompoundní stroj s Riderovým rozvodem páry, vyrobený strojírnou Breitfeld-Daněk v roce 1888, který vyvážel vytěženou horninu z hloubky až 1300 m. O mimořádné kvalitě stroje svědčí i to, že byl bez velkých oprav v plném provozu 90 let až do ukončení těžby na dole Vojtěch v roce 1978. První dojem ze stroje je ohromující, protože jen bubny s těžním lanem mají průměr 6 metrů, válce mají vrtání 700 mm a písty zdvih 2000 mm. Při bližší prohlídce můžete obdivovat nádherné zpracování každého detailu...

Důl Anna

V cáchovně dolu Anna, zaraženého v roce 1789, je expozice hutnictví a úpravárenství. Zde jsme viděli množství zajímavých částí strojů a po schodech jsme sestoupali do sklepení dolu, odkud jsme výtahem sjeli do podzemí a prošli vodní patro Wasserlauf, které vznikalo postupně od 16. do 18. století jako součást vodního systému určeného k pohonu důlních a úpravárenských zařízení. Nízká a úzká chodba v délce 750 m, kterou stále protéká voda, spojuje důl Anna s dolem Vojtěch. Během prohlídky lze spatřit unikátní komory vodních kol, historické dobývky a rudné komíny. Další zajímavostí je projížďka důlním vláčkem 260 m dlouhou Prokopskou štolou, která směřuje k ústí jámy Prokop z roku 1832, nejhlubší šachtě březohorského revíru (1600 m) a patřící k jedné z nejhlubších šachet ve střední Evropě. Součástí podzemní štolky je také ukázka historického důlního díla. Ve strojovně dolu Anna se pak nachází další parní těžní stroj, který se dochoval v naprosto původním stavu. Opět jde o výrobek firmy Breitfeld-Daněk z roku

1913 o výkonu 750 HP, který dopravoval horninu z hloubky až 1450 m. Stroj má monumentální rozměry a zaujímá ve strojovně plochu 270 m².

Prohlídka všech dolů trvala 6 hodin, ale pro vnímavějšího návštěvníka by tento čas nestačil. Poté jsme si dali krátký rozchod po historickém centru města a pokračovali jsme výstupem Svatohorskými schody. Toto kryté schodiště o 365 stupních spojuje střed města a návrší s mariánským poutním místem – Svatou Horou. Zde jsme obešli nádvoří a prohlédli si tuto významnou barokní stavbu, ale podrobnější prohlídku nám neumožnila probíhající mše.

Další zastávkou byl areál Vojna v nedalekých Lešetících. Jedná se o bývalý zajatecký tábor z let 1947–1949 pro německé válečné zajatce, poté v období 1949–1951 tábor nucených prací a následně vězeňské zařízení pro politické vězně komunistického režimu z let 1951–1961, kteří pracovali na těžbě uranu. V areálu jsou jednak expozice dokumentující život vězňů v lágru, ale také jediná expozice v ČR, která se týká významu uranu pro vědu, techniku a společnost. Při procházení mezi budovami lágru se nechce uvěřit, že na tak malé ploše bylo koncentrováno až 1900 vězňů. Vzhledem k upravenosti ploch a nově postaveným barákům se jen těžko představuje syrová realita bytí a beznadějí člověka, který se sem často dostal pro svou společenskou nepohodlnost. A to už se vůbec nedá představit vyčerpání z práce v nebezpečném radioaktivním prostředí, přísné pracovní normy a nelidské testy...

Poslední zastávkou našeho výletu byl hrad Kámen nedaleko Pacova. Zde jsme měli individuální večerní prohlídku interiéru hradu a jeho motocyklového muzea. Nádherně restaurované motoveterány obdivovali nejen kluci. Velmi ochotná paní průvodkyně nás seznámila s podrobnou historií hradu a navíc měla i pochopení pro naše nadšení nad motorkami a tak ručičky hodinek ukazovaly lehce po osmé večerní, když jsme vyráželi k domovu. O půlnoci jsme byli v pořádku doma a únava z cest byla vyvážena novými dojmy a zážitky.

Marek Foukal

Starosta chválí

- šikovná děvčata – **Leonu Pešákovou, Soňu Kučerovou a Soňu Končíťkovou**, které pomáhaly při letošním setkání seniorů Dřevohosticka
- **všechny občany**, kteří se podíleli na jarním úklidu veřejných prostranství v našem městečku
- **divadelní ochotníky**, kteří nás opět letos rozesmáli a přinesli nám pohodu a dobrou náladu
- **Mgr. Zdeňka Smiřického** za zorganizování zájezdu po našem regionu pro členy Literárního klubu Olomouc, který byl jeho účastníky velmi kladně ohodnocen
- **Alenu Kovaříkovou** za zhotovení pěkných upomínkových předmětů pro reprezentaci městyse

Z nových knih v obecní knihovně

Kathy Petersonová: **Šijeme jednoduché dekorace** – s přispěním této publikace snadno vytvoříte pestrou sbírku polštářů, přikrývek, ubrusů a dalších praktických a zároveň ozdobných domácích předmětů

Smith Wilbur: **Řeka bohů IV** – za vlády faraona Nefera Setiho postihne Egypt nena-
dálá pohroma – Nil, matka řek, vysychá a začíná umírat. Nad celou zemí visí hrozba zká-
zy. Faraon vyšle věhlasného mága Taitu v čele zvláštní výpravy, aby zajistil opětovné
uzdravení Nilu. V průběhu putování naráží Taita na podivné úkazy a do jeho života zno-
vu zasáhne i dávná láska, převtělení milované královny Lostris. Moudrý Taita se nechá
vést jejími radami, zatím však ani on nemá tušení, jak strašlivý nepřítel ve vzdálených
hlubinách černého kontinentu strojí další léčku

Pavel Toufar: **Kruté příběhy z české historie I, II, III** – jeden z nejvydávanějších a nej-
úspěšnějších současných českých autorů literatury faktu zve čtenáře k několika pouta-
vým příběhům z české historie, které prosluly svou krutostí

Karl Beurlen a Bernard Lichter: **Zkameněliny** – kapesní atlas pro milovníky přírody
s barevnými fotografiemi a kresbami usnadňující určování zkamenělých živočichů a rostlin

Barbara Tailor Bradfordová: **Nebezpečná odhalení** – Sebastian Locke je hlavou moc-
né americké rodiny. Tento velmi pohledný a inteligentní muž stojí v čele dobročinné nada-
ce, která čerpá finanční prostředky z ohromného rodinného jmění, aby pomáhala trpí-
cím a potřebným ve všech koutech světa. Vydává miliony na záchranu chudých,
nemocných a obětí přírodních katastrof či válek. Všichni jsou zaskočeni, když je Seba-
stian Locke nalezen mrtev. Jde o sebevraždu, přirozenou smrt, nebo se stal obětí vraž-
dy? Poznat pravdu o jeho životě a smrti se snaží Vivien, jedna z bývalých manželek. Její
odhalení jsou překvapující a dramaticky mění i její dosavadní život

Patrich Carman: **Elyonova země** – Temné hory, Trnité údolí, Osamělé moře, Desáté
město – knihy pro mládež. Všude tam, kde se oceán setkává se zemí, kde útesy jsou
tajemné a skály rozeklané, leží Elyonova země plná magických tajemství

Knihovna je otevřena

každé pondělí a středu od 10 do 12 a od 13 do 17 hodin.

Členský poplatek je 50 Kč/rok pro dospělé a 30 Kč/rok pro děti.

Čtenáři mají k dispozici internet zdarma. Výpůjční lhůta je 1 měsíc.

Kamila Hošková

Poruchy veřejného osvětlení

můžete ohlásit na Úřadě městyse Dřevohostice

nebo přímo na centrální dispečink ČEZ:

tel.: 602 585 231, 721 085 311, 591 110 210

nebo na e-mail: ced.es@cez.cz

Na kontaktním místě Czech POINT na Úřadě městyse v Dřevohosticích

poskytujeme tyto služby:

- výpis z bodového hodnocení řidiče
- výpis z insolvenčního rejstříku
- výpis z katastru nemovitostí
- výpis z obchodního rejstříku
- výpis z rejstříku trestů
- výpis ze seznamu kvalifikovaných dodavatelů
- výpis z živnostenského rejstříku
- autorizované konverze dokumentů z listinné do elektronické podoby
nebo z elektronické do listinné podoby dokumentu

Úřední dny jsou pondělí a středa
8.00 – 12.00 12.30 – 17.00 hodin

Zlepšujeme služby našim spoluobčanům

Možná jste si povšimli nového komunikačního zařízení, které je umístěno na pravé straně u vchodu do radnice. Občané, pro které je obtížná chůze po schodech, si mohou tlačítkem přivolat zaměstnance Úřadu městyse Dřevohostice a vyřídit si tak své úřední záležitosti.

Od začátku května nabízíme další služby invalidům a občanům upoutaným trvale na lůžko. Tito občané si mohou telefonicky dojednat s příslušnou pracovnící našeho úřadu její návštěvu ve své domácnosti, kde jim tato pracovnice pomůže vyřídit:

- ověření listin a podpisů
- občanský průkaz
- poplatek za komunální odpad a za psa

Žádost vyřídíme co nejdříve, maximálně do pěti pracovních dnů.

Telefonní číslo na objednání služby:

581 297 915 – pokladna

581 297 916 – matrika

*Stanislav Skýpala,
starosta městyse*

Samovýroba dřeva

Máme za sebou první zkušební rok samovýroby dřeva podle „Pravidel pro samovýrobu palivového dříví v lesích městyse Dřevohostice“. Snad nikdo nečekal tak velký zájem občanů o palivové dříví. Na úřadě se zaevidovalo 109 zájemců. Již v listopadu byly přidělovány první podíly. Ale potom udeřila pravá zima se svými vrtochy. Množství sněhu a mrazy zpomalily o dva měsíce veškeré plánované aktivity v lese a to nejen v těžbě dřevní hmoty a odvozu na pilu, ale i vyklízení pasek a jejich přípravu na novou výsadbu. Zima polevila začátkem března a lesní hospodář Josef Krettek musel začít organizovat činnosti v lese tak, aby bylo uspokojeno co nejvíce žadatelů o samovýrobu palivového dříví a dodávky dřevní hmoty na pily.

Aby se nám při procházkách v našem lese líbilo, je zapotřebí o něj dobře pečovat. Provádět probírky, likvidovat stromy napadené kůrovcem a připravovat lokality pro mýtní těžbu. Zde je vytvořen prostor pro samovýrobce, a tak se stane, že na některého z nich vyjde podíl se smrky, na dalšího podíl z jiných stromů. Prostě všichni nemohou mít „tvrdé dřevo“.

I v letošním roce nabídneme občanům možnost zásobit se na zimu palivovým dřívím, které si zajistí samovýrobou. Přednost budou mít ti zájemci, kteří nebyli uspokojeni v loňském roce. Dle lesního plánu a s přihlédnutím k potřebě ozdravit porosty v lese bude uspokojeno 40 až 50 žadatelů o samovýrobu dřeva.

Rada městyse Dřevohostice provedla rozbor organizace samovýroby palivového dříví včetně připomínek občanů i lesního hospodáře a konstatuje, že schválená „Pravidla pro samovýrobu palivového dříví v lesích městyse Dřevohostice“, již dříve zveřejněná v Dřevohostickém zpravodaji č. 1/2009, jsou přínosem.

V závěru chci upozornit, že **další žádosti o samovýrobu dřeva se budou přijímat v kanceláři úřadu městyse od 1. 7. 2010 do 15. 9. 2010.**

*Stanislav Skýpala,
starosta městyse*

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Významné životní jubileum

si v měsících květnu, červnu a červenci 2010 připomenou tito naši spoluobčané:

95 let

Václav Študent

91 let

Emilie Stoklásková

88 let

Marie Baďurová

85 let

Oldřich Hynek

84 let

Alois Vala

Antonie Mrázková

81 let

Josef Matyáš

75 let

Marie Poledňáková

Emilie Dočkalová

Bohumila Vaculíková

70 let

Bohumil Kvasnica

Jaromír Březina

Ivan Janečka

60 let

Marcela Zmeškalová

Jiřina Kociánová

Pavel Janečka

Oldřich Kroupa

50 let

Eva Navrátilová

Eva Škrabanová

Věra Horáková

Jaromír Kužel

Ivo Ondruška

Jana Machalová

Ladislava Zdráhalová

Ivan Hájen

Alena Kroupová

Všem jubilantům blahopřejeme

a do dalších let přejeme pevné zdraví, osobní štěstí a životní optimismus.

Narozené děti

Pavel Alexa

Vážení rodiče, vítáme Vaše děťátko

a přejeme mu i Vám mnoho zdraví a radostných chvil.

Uzavřená manželství

Petr Volf a Tereza Plíhalová

Radovan Panáček a Jindřiška Ryšánková

Vážení novomanželé, na Vaší společné cestě životem

Vám přejeme hodně štěstí, lásky a porozumění.

Z našich řad odešli

Irena Pešáková

Jiřina Kupková

Marie Kroulíková

Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.

Vyhláška městyse Dřevohostice č. 1/2010 o regulaci hluku

v pracovních dnech, ve dnech pracovního volna a pracovního klidu

Zastupitelstvo městyse Dřevohostice na svém 19. zasedání dne 25. 3. 2010 usnesením č. 6/19 vydalo na základě § 10 písm. a) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Předmět vyhlášky

Tato vyhláška vychází z potřeby regulovat na území městyse hluk a práce s hlučnými stroji a nástroji ve večerních hodinách, o víkendech a svátcích. Každý je povinen zdržet se ve stanovených hodinách veškerých prací spojených s užíváním zařízení a přístrojů způsobujících hluk.

Mezi hlučné stroje a nástroje jsou vyhláškou městyse zařazeny např.: motorové kosy, křovinořezy s elektrickým nebo spalovacím motorem, pojezdové a traktorové sekačky, plotové motorové stříhací nůžky, motorové pily, cirkulárky, sbíječky, rozbrušovačky a jiné hlučné stroje a nástroje.

Práce se stroji a nástroji způsobujícími hluk je vyhláškou městyse Dřevohostice **zakázána** z důvodu obtěžování okolí hlukem v době:

1) v pracovní dny	od	00:00	do	06:00	a od	20:00	do	24.00	hodin
2) v sobotu	od	00:00	do	08:00	a od	20:00	do	24.00	hodin
3) v neděli a o svátcích	od	00:00	do	09:00	a od	12:00	do	24.00	hodin

Výše uvedená omezení se netýkají neodkladných zabezpečovacích prací zapříčiněných haváriemi, vlivy počasí a jinými životu nebezpečnými událostmi. Tato vyhláška o regulaci hluku se nevztahuje každoročně na den 31. 12.

Čl. 2

Sankce

Porušení této obecně závazné vyhlášky bude postihováno podle zákona o přešupcích.

Čl. 3

Účinnost vyhlášky

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dne 1. 5. 2010.

Petr Dostál
místostarosta městyse

Stanislav Skýpala,
starosta městyse

Vodění medvěda

Šibřinky – dětský karneval

Pochovávání basy

